

شاعر:

حاجي محمد اسحاق امانزي

په نغمو ڪي وير

Ketabton.com

پہ نغمو کی ویبر

شعری ٹولہ

شاعر :

محمد اسحق امانزی

د کتاب ټول حقوق د شاعر سره خوندي دي .

د کتاب پېژندنه

د کتاب نوم	: په نغمو کي وير
شاعر	: محمد اسحق امانزی
خپروونکی	: خپله شاعر
د چاپ کال	: ۲۰۱۲ ع = ۱۳۹۱ ش
چاپ شمېر	: ۵۰۰ ټوکه
کچه	: ۲۱ × ۱۳ / ۵۰ سانتي متره
مخونه	: ۳۰۰
انلاين چاري	: مختار احمد احسان - د لراوېر ډاټ کام برېښنايي کتابتون

www.Larawbar.com

د کتاب لړلیک

1. بناغلي الحاج محمد اسحاق امانزي ته
2. په نغمو کي ویر / اټک يوسفزی
3. په نغمو کي ویر / زرغونه عطا ژواک
4. په نغمو کي ویر / امانزی

عمومي شعرونه

5. زه کوچي يم
6. پښتو ژبه
7. هويت
8. هوش
9. هنر
10. نوبهار
11. جنگ
12. نغاري
13. نصيب
14. نبض
15. منطق
16. ملهم
17. معما
18. لېونيه
19. لمبې
20. کوچی
21. عبادت
22. عالم
23. کفن
24. گله
25. گل او بلبل

26. صباح
27. غمونه
28. غروب
29. عيان
30. عندليب
31. عمر
32. علم
33. عقل
34. عدالت
35. ظالمان
36. طالع
37. شعارونه
38. شپول
39. سوله
40. سلام
41. سكاره
42. سرمايه
43. ستم
44. سباوون
45. نيايست
46. سالنگ
47. زور
48. زوال
49. پوند
50. رنځور
51. رنځ
52. رمز
53. رازونه
54. دزپه راز
55. خطا

56. خاوند
57. څوك
58. حق
59. څراغ
60. جوهر
61. جمال
62. توان
63. تقدير
64. تشبث
65. تسكين
66. تجلا
67. تاوان
68. پيوستون
69. بيان
70. بلبلان
71. بډايي
72. باور
73. اوښكي
74. امانت
75. افغان
76. ارمان
77. ورك پسرلي
78. هډونه
79. مرغۍ
80. مخ پر غرو
81. متولي
82. كمال
83. گلان
84. گروم
85. غلبلي

86. صفا
87. ډېوه
88. ډېر عمر
89. د مینې هوسی
90. د صبر کاسه
91. خبرې
92. جام
93. تنور
94. تر سهاره
95. پسرلی
96. اشعار
97. د ارغنداب رود ته
98. د چرخي پله زندان
99. میوند
100. الهام
101. غرق
102. بهار
103. پردی ستم
104. خوب لیدل
105. د ولس ریغ
106. زما وطنه
107. میراث
108. مینه نسته
109. ننگ
110. وطنه
111. گل

وطني شعرونه

112. نوی عصر
113. سمندرہ
114. سمسور

- 115. زموږ خاوره
- 116. زما بنکلي کندهاره
- 117. دولس مينه
- 118. پارلمان
- 119. کوهکه
- 120. کندهار ته
- 121. ارغنداب

ازاد او نيمه ازاد شعرونه

- 122. پخې خبري
- 123. تاريخه وه
- 124. لوی اختره
- 125. زه باران يم
- 126. توره شپه
- 127. تاته وایم (پ)...
- 128. خلوريزي
- 129. توان په توان
- 130. فکرونه
- 131. چاربيتي

کورني شعرونه

- 132. نور صباح جاني
- 133. مراکو
- 134. بنه نيت
- 135. سرباز
- 136. وليجان
- 137. غميره

رنگارنگ شعرونه

- 138. وير
- 139. گونگی ژبه
- 140. سېلابونه

141. سپوږمۍ
142. زنگاوات
143. ژوندون
144. د ژوند ثمره
145. د لیلې دښت
146. عالمان
147. خپل جهان
148. د چوپان ریغ
149. بوډا
150. خوب
151. جنگسالار
152. دانا
153. پیمان
154. خوشبخت
155. کاروان
156. سوز
157. ډپوه
158. فلوم
159. فشار
160. فریاد
161. قناعت
162. حکمت
163. غم
164. قول
165. پوهه

بناغلي الحاج محمد اسحق خان امانزي ته

شاعر نه يم اما د شعر په درياب کې د ۴۰ کلونو را په دېخوا لامبوزن يم.
هر هنر د الله ﷻ يوه تحفه او داد دئ چې چا ته ئې ور په نصيب کې، په حديث شريف کې را غلي دي: [الشعراء
تلاميذ الرحمن] ترجمه: شاعران د الله ﷻ شاگردان دي. هر څوک نه د شعر استعداد لري او نه په شعر کې د زړه
خواله او د زړه پراس ايستلای سي، ځکه دا نه يو آسانه کار دئ او نه ئې هر څوک تر عهدې وتلای سي. دروېش
د رانې د وطن پياوړې او نازک خياله شاعر وايي:

دغه هنر آسانه مه بوله دروېشه ياره
د زړه په سرو وينو وينځل د غزل توري غواړي

هر کس نېرد چاشنی درد محبت
اين آتش بی رنگ نسوزد همه کس را

شاعر همېشه ډير بااحساسه او بادرده وي چې خپل سپېڅلي احساسات د خپلو اشعارو له لاري خپلو
اورېدونکو ته ډالۍ او وړاندي کوي او د اولس تازه او زاړه دردونه، تاريخ، کارنامې، برياوې، خوښۍ، ناخوالي
او د کاميابۍ او خوشالۍ په وخت کې ساقي، پيمانې، د محتسب سره ټکر، بزم او رزم، او د خلوت په دنيا کې ئې
بيا د الله ﷻ ذکر په ياد او د قلم په ژبه تر خوله راباسي او د خپلي خيالي نړۍ رنگيني افسانې د تصور په رنگينه
دنيا کې تصوير کوي. بناغلي عبدالرحمان پږواک صاحب وايي: "هر شاعر ځان ته يو جهان دئ چې يوازي دی ئې
جهانېان دئ. شعر راز دئ او په راز باندې خبرې کول په زړه باندې تجاوز او په روح باندې تېری دئ، زه پر شعر
باندي انتقاد گناه گنم".

دا هغه اوصاف دي چې ما د بناغلي الحاج محمد اسحق امانزي په شعرونو کې احساس او درک کړه. نوموړی
زما د ډېرو پخوانيو يارانو څخه دئ او په مسلکي لحاظ د عالی تحصيلاتو خاوند يو موفق نظامي شخصيت دئ. د
مهاجرت په دوره کې ئې په ۲۰۰۹ کال کې د اشعارو په ليکنه لاس پوري کړ او ژر تر ژره ئې هغه برياوې په لاس
راوړې چې مائې اميد نه درلود، چې زه په خپل وار ورته د دې برياوو مبارکي وایم. يوه خبره د يادولو وړ بولم چې د
ډېر پياوړې، ځوان ليکوال او شاعر بناغلي اجمل جان اټک يوسفزي لارښودني او مرستني د بناغلي امانزي په
مورد کې د ډېرو د ستايلو او قدر وړ بولم چې زه په خپل وار مننه ورڅخه کوم او کورودانې ورته وایم.
د بناغلي امانزي دا دوهمه شعری ټولگه ده چې په چاپ رسېږي، زه په خپل وار ورته د دې ټولو برياوو مبارکي
وايم او د خدای ﷻ د دربار څخه ورته کامل صحت غواړم. پر قلم دې برکت وی.

په درناوی

عبدالرحمن رحمانی

د ۱۳۹۰ کال د مرغومي ۲

ډنمارک

په نغمو کې ویر

(شاعر لکه هنداره)

په رشتیا چې شعر هنر او ادب دئ، مگر شعر او شاعري کسب او علم نه دئ چې د یو کتاب او د یوې ښوونځي او یوې پوهنځي په لوستلو دي خامخا لکه انجنیري، نجاري، ډاکټري د ادبي فنونو په زده کړه دي سپری کسبي شاعر هم سي.

ورځ تر بلې روښانه کېږي چې د شعر سرچینه یوازي او یوازي الهام دئ او دغه الهي ورکړه په هغه چا کېږي چې د زړه سمندرئې له انساني مینې او عاطفې څخه ډک وي. هر انسان ورته لکه په هنداره کې چې خپل ځان ښکاري او د خپل صورت او زینت د برابرولو په خاطر پر خپل سر لاس را تېر کړي او یا که پر خپل مخ یا غاړې لاس تېروي. که څه هم خلگ او عام ولس شاعران په یو چا، یو کلي، یو قوم او یو ولس پوري تړلي بولي خو شاعران بیا ځانونه د ټول عالم دردمن او خواخوږي گڼي:

په خپل قام او په خپل ځان چې زړه خوږېږي
د دې دور پر انسان مي زړه خوږېږي
چې د هر چا په غم تل راسره ژاړي
په خپل زړه او خپل گروان مي زړه خوږېږي

د شاعر فکر لکه د اسمان لمنې چې ابتداء او انتها نه لري دهرچا په درد او غم کې دهرچا سره ژاړي نو ځکه شاعر دهرچا دې او هرڅوک خپل گڼي.

شاعر تل مینه غواړي، امن غواړي د خالق په ملکیت کې انسان ته رنگ او خوند غواړي چې د دغو دردمنو انسانانو له جملې څخه یو هم ښاغلی حاجي محمد اسحق امانزی دئ، که څه هم زده کړې ئې د ژوند په بله برخه کې ترسره کړي دي او له مسلکي پلوه یو نظامي سرتېری دئ مگر پر مظلومو انسانانو باندي د ظالمانو تېریو دومره دردولی چې د الهام شاپیرو ورته دا ټول توري (په نغمو کې ویر) له درده ورکړي او دا دئ له ښه شامته ښاغلي امانزي د الهام دا امانت تر موږ را ورساوه.

د ښاغلي امانزي په دغو ادبي ملغلو کې به ځینې فني نیمگړتیاوي وي مگر بې له شکه وینو چې ارمان او پیغام ئې ډېر دروند او د قدر وړ دئ.

د امانزي د شعر چینه دي لکه د ښکلي ارغنداو شنه باغونه تل همدا سي سمسوره او شېرازه اوسي.

امین

اجمل اټک یوسفزی

ناروي د اوسلو ښار

۲۰۱۳۹ وری

په نغمو کي ویر

شعر هغه الهام دی چې د انسان د احساس بیان پکښې نغښتی وي، دا احساس د نظم او یا د نثر په ډول بیانېږي.

زما په اند شعر د انسان له احساسه راوتلي شغلې دي چې د نړۍ پر نورو برخو رڼا خپروي، خو کله نا کله هم په خپلو شغلو نړیوالو ته رنگینه او خوندوره دنیاګۍ جوړوي. شعر د انسان د ودې او پرمختیا سره وده کړې او د پرمختیا پړاوونه ئې تېر کړي او تېروي ئې. هغه شعرونه د منلو او خلګو له پاره د قدر وړ بلل کېږي چې د ذهنو په اړولو او وینستیا کي ونډه ولري بېلګي ئې د دې شاعرانو په اشعارو کي وینو:

خوشحال خان خټک داسي وايي:

د افغان په تنګ مي و تړله توره

ننگيالی د زماني خوشحال خټک يم

یا رحمان بابا وايي:

لکه زه چې سخندان او هنرمند يم

بل به نه وي سخندان او هنرمند

یا په او سنیو شاعرانو کي سلیمان لایق:

هغه ځوان چې د وطن په درد سوځېږي

که سل ځله پر مخ لوبېږي پورته کېږي

ما ترې سل ځله قربان او صدقه کړې

چې د مرګ په پوله ناست وي لا خوځېږي

یا عبدالباري جهاني:

ځوانه دا څوک يې چې ګولی او روې

د خپل نيکه او خپل ابا پر کلي

دې هدیره کي دي خپلوان پراته دي

څوک ئې پرون څوک ئې پخوا ویشتلې

د وطن د غېږې څخه ليری پروت درد بدلې شاعر محمد اسحاق امانزی يو د هغو شاعرانو څخه دی چې په

اشعارو کې درد او بغاوت لیدل کېږي، دی په يو شعر کي چې ژوندون ئې سرلیک دی داسي وايي:

تازه پاني د ژوندون مي مړوي کېږي

بنه پوهېږم چې کرار کرار رږېږي

او کله بيا د وطن شنو دښتنو ته سفر کوي او يادونه ئې داسي تازه کوي:

زړه شپېلۍ مي را پيدا کړئ چې باغو ته ځمه

د پسرلي نسيم چلېږي خپل رمو ته ځمه

او ځيني وختونه شاعر خپل د خوب په تعبیر ځان ته تسلي ورکوي او وايي:

چي رنځونه د وطن په پام کي نه وي
معلوماتي چي د دنمن د لاس اله سو

د دردونو خوږمن شاعر د شهيد ماشوم له حاله د خپل احساس زهيري نارې داسي غواړي د نړيوالو وغوږو ته ورسوي، همدا ډول امانزي صاحب د هيواد په ټولو ناخوالو کي ځان خوږمن احساسوي او غواړي د شعر په ژبه د ټولو کړاوونو څخه پرده پورته کي او بيا ځي د کوچيانو د کړدۍ پلو ته او د هغوی د حاله غواړي ځان او نور د شعر په ژبه خبر کړي:

په دنستو کي مو خپمې دي زه کوچی يم
پر بېديا مي ورځي شپې دي زه کوچی يم
لوی څښتنه فضل غواړم
ميينه نشته زه تل ژاړم

د امانزي صاحب شعرونه ځکه خوند لري چي د ټولني درد او غم پکښي نغښتی دی او غواړي چي ورته هغه لاري ولټوي چي د زخمونو له پاره ملهم وي.
د شاعر دې انساني او لوړ ليد له پاره ده په نورو ادبي کارو کي هم د ډېرو برياوو تمه لر.
زرغونه عطا ژواک

جرمني
۲۰۱۲

په نغمو کې ویر

په نغمو کې ویر زما د شعرونو دوهمه ټولگه په داسې وخت کې خپرېږي چې د پردې پسی پېټې مې پر شا او د پلرني ټاټوبي څخه خورا ډېر لیرې په داسې یوه خاوره کې ژوند کوم چې بشر دوستي، انسانیت او د خلکو مهربانه زړونه ئې په نړۍ کې نظیر نه لري او د طبیعت داسې ښکلا لري چې د هر تږي تنده پکښې ماتېدلای سې سربېره پر جگو غرونو، شنو درو، ښکلو ښکلو اېشارونو، گڼو ځنگلونو، ښایسته سمندري ساحلونه، په زرگونو لوی او کوچنی جزیرې هم لري حتی په شمالي سیمو کې داسې تفریحی سیمې سته چې د دوبي شپږ میاشتي ورځ او لمر پر ځلېږي مگر په ژمي کې شپږ میاشتي شپه او توره تاریکه وي له دې سره جوخت ټول په دې پوهېږو چې گران هیواد افغانستان د تاریخ په یوه داسې ستونزمن، پېچلي او خواشینونکي پړاو کې رانغېستی چې گوت گوت ئې د بې رحمانه جنګي اور په لمن کې سوځېږي، چې هر کور او کلي ترېنه زیانمن سوی او هیڅ داسې څوک نسته چې د دې اور څخه په امن کې پاته سوی وي. د هیواد دننه او دباندې د احساسه او دردمنو افغانانو زړونه ئې رنځور کړي، ویني ترې څاڅي چې غلبلې ئې د مخکې د کرې تر هر کنج او کناره پورې رسېدلې دي. یوازي افغانان دي چې د دغې تباه کونکي غمیزې په غم کې سوځي، دوی د نړۍ په هر گوت کې چې ژوند کوي ارام نه دي کښېنستلي او خپل گران ولس، هیواد او وطن مرستی ته ئې د خپل روانه سره سم وردانگلي، څوک لیکني کوي، څوک شعرونه وایي او څوک ویناوي کوي څو وکولای سې له دې لارې نه یوازي خپل بلکې د نورو اړوند کسانو روحي او له درده ډک غمونو ته ارامش او تسکین وبخښي. زه هم د دغو افغانانو له ډلې څخه یو کس یم چې ژوند په ناروي هیواد کې کوم، مگر چرت، فکر او احساس مې تل د گران هیواد او خپل ولس سره تړلی په ټولو دردونو ئې درد من یم او د خپل نیمگړي توانه سره سم مې خپل د زړه او فکر احساسات د قلم په څوکه په یوه شعري ټولگه کې اظهار کړي څو وکولای سم خپل د زړه درد نورو هیوادوالو ته بیان او ورسره غمشریکي وکړم. دا دئ اوس دوهم ټوک (په نغمو کې ویر) تر سرلیک لاندې خپلو خلکو ته ډالۍ کوم. لکه چې پخوا مې هم لیکلي وه زه مسلکي لیکوال او شاعر نه یم که چیرې زما د شعرونو په ټولگه کې تخنیکي نیمگړتیاوي موجودې وي هیله لرم په خپلي پوهي او علمیت سره ما وبخښي زه مخکې له مخکې ستاسې د احسان ممنون یم. په دې اړوند د پښتو ژبې د درانه، قدرمن لیکوال، ژورنالست او پیژندل سوي تاند شاعر ښاغلي اجمل اټک یوسفزي او د کندهار، کندهاریانو او افغانانو زړونو ته نژدې نامتو هنرمند محترم استاد عبدالرحمن رحمانی صاحب څخه د زړه له کومې مننه کوم چې د دې ټولگې په راهنمایي، تصحیح او ښکلو مشورو سره ئې د خپلو هیڅ رنگ ادبي مرستو سپما نه ده کړې او ما ته ئې د لیکلو داسې ډاډمن توان رابخښلی چې زه ئې په کامله توگه تر احسان لاندې او متشکر یم.

همدارنگه د محترمي خور زرغونه عطا ژواک د راډیو افغانستان پخوانۍ نطاقې، ژورنالستي او ادیبې څخه اظهار د سپاس کوم چې لکه خپل مهربانه پلار ارواښاد مرحوم محمد دین ژواک غوندي چې د پښتو ژبې نامتو ادیب، لیکوال او شاعر وو د هغه په شان خپل ښه نیت او ښکې هیلې د هیچا څخه و نه سپموي او غواړي د هغه مرحوم لاره تعقیب کړي او زما د ټولگې په اړوند ئې خپلي څرگندونې تاسو هیوادوالو ته ډالۍ کړي دي زه بیا هم د دوی څخه ډېره ډېره مننه کوم.

په درنښت

محمد اسحق امانزی

ناروي ۱۰ اپریل ۲۰۱۲

عمومي شعرونه

زه کوچی یم

په د بنتو کي مو خپمې دي زه کوچی یم
پر بېدیا مي ورځي شپې دي زه کوچی یم
لوی څښتنه فضل غواړم
مېنه نسته زه تل ژاړم
دړي وړي مي چارې دي زه کوچی یم
رحم وکړې چې رنځور یم
خپلي خاوري کي منصور یم
د بابا مېني سپېرې دي زه کوچی یم
پښتون زما سکني وروردئ
لر تر بره زما کوردئ
بنکلي بنکلي يې شپلې دي زه کوچی یم
ابا سين ته زه کوچېږم
د امو سره اوسېږم
پسرلي کي مي مېلې دي زه کوچی یم

نه یوازي به خوارېږم
هم پرتا باندي کرېږم
ترستم لاندي مي شپې دي زه کوچی يم
نن چي زه په اور سوځېږم
لا به خومره نور وري تېږم
شاوخوا مي غلبلي دي زه کوچی يم
د کوشان په دبدو کي
د پښتو په سلسلو کي
هره خوا زما ريښې دي زه کوچی يم
د هندو کش د غره سرونه
د پامير غرونه د پښتونه
پلني پلني مي خپمې دي زه کوچی يم
کوچ په شا وهم منزلونه
گزومه ټول واټونه
زما د تورو ازانگې دي زه کوچی يم
گوره واوره پښتون وروره
زه او ته د پښتون کوره
راپسې ډېري گيلې دي زه کوچی يم

راسه لاس په لاس کې ورکړو

د يووالي لار مو سپر کړو

هره خوا توري تيارې دي زه کوچی يم

کله گرځم په کابل کې

شپې کومه په زابل کې

د پلرو مي هديرې دي زه کوچی يم

نځ را پورته د سوري کړئ

جوړ همت د ابدالي کړئ

د ميرويس مو بڼې جرگې دي زه کوچی يم

پېښور مي د کور غېږه

کندهار مي د مور غېږه

پېغلي نجوني زرغونې دي زه کوچی يم

تور ماتم د مغوليا نو

جوړ قانون د ځنگليا نو

مخ ته نوي دسيسې دي زه کوچی يم

څوک رمې راڅخه غلاکړي

نور کښتونه مو تالا کړي

د هر چا پر ما حملې دي زه کوچی يم

دعا وکړئ مومنانو

د قومونو عالمانو

د وحدت بنې نتيجه چې دې زه کوچی یم

په هر ځای کې جوړې شخړې

ټولې لارې دی ترلې

د د بنمن راته پلمې دې زه کوچی یم

راځئ ملا وتړو خپله

سرمو جار کړو یو تر بله

په یووالي کې فایده دې زه کوچی یم

خپل منځي دېوال به وړان کړو

ټول به یو کورگی ودان کړو

زړې د کربنو مفکورې دې زه کوچی یم

امانزیه زړه به بنا د کړو

د پښتون کور به آباد کړو

د اولس دا فیصلې دې زه کوچی یم

۱۹ دسمبر ۲۰۱۱ع

ناروي

پښتو ژبه

مور مې ما ته پښتو ژبه ده نه ښودلې
 لا ماشوم وم ما خبرې پرې په کولوې
 په خال پوڅو سوم روان د پښتو کورت ته
 په گونگۍ ژبه ورتلېم د پښتو لورت ته
 زما د ژبې قلم مخ پر غوړېدو سو
 تکلېم مې د هر شې پرې په پوهېدو سو
 ماشروع کې لیک او لوست په پښتو ژبه
 ځکه اوس راتمه افضله خپله ژبه
 د پښتو ژبې ویاړ مې په نصیب دی
 فکر کېم مهريان راتمه حبيب دی

چې مې زړه ته پښتو ژبه راډېوه سوه
 د وجود په هر سلول کې مې خپره سوه
 سرمې جار اولاد مې جار تر پښتو ژبې
 زما تر مرگه پر زړگې مې نوشته سوه
 ما چې مالگه ده ځکه چې د څو ژبو
 په خونو کې پښتو راتمه خوږه سوه
 سر تر پايه ده کامله په خپل توان کې
 ځکه ما ته د خپل مور په مرتبه سوه

په لوستلو د کتاب کې ئې لـذت سـته
 افتخـار ئـې د بابـانیکـه شـملـه سـوه
 که څوک ستا په ارزښتونو پوره پوه سي
 دېر بـاور دئ تاريخـه ځـنـې گـوښـه سـوه
 د جهان په تمدن کې ځان سمبال کړه
 ستا په زده کړه پښتو ژبه معجزه سوه
 ژبه هم په علميـت پـوري تـړلـې
 علميـت کـه ځـلـوې بـنـه و سـيـله سـوه

زه پـه و هـېرېم تـه کـرې بـرې بـنـه پـرېمانـه
 په خپل وس باندي ځوړېرې بنه پرېمانه

تل پـر تـا د دښمنانو سـترگي سـرې دي
 هـره وړخ د ظالمـانو د سـيسـې دي
 په تاريخ کې بنه څرگنده دا بيان دئ
 سل په سل کې مې دا فکر دا گومان دئ
 د لسـتونې مـاران هـم سـته پـه بـغل کې
 دلـه دلـه د تـهـمـت وې پـه درشـل کې
 تـا تـه نـا سـت دي دښمنان بيا په خزه کې
 چي تـه ورا نـه دوی بـه گـرځـي پـه مـزه کې
 اې پښتونه غيرتمنده په خبرو نه شل کېرې
 په عمل کې فکر وکړه سوال په دلـه بـه حـل کېرې
 خيـري و بـا سـئ د زړو نـه د عـقـدې خـبرې پـرېرـده
 اساسي خبرې نـوري د گـيلـې خـبرې پـرېرـده

د قدرت خاوندان پام نهه کړي و تاته
خپل مقام په تاساتې نهه گوري شاته

هر پښتون چي په پښتو ژبه هه و و کړي
خپل د سر په قرباني هغه پوره گوري
په پښتو د هه و وييل قوي قانون دئ
نذير نشته پر جهان که يې پرتله کړي
کا کړي پښتو خو نوره هم غښتلي
که شوک غواړي يو وار بيا دې تجربه کړي
چا چي کړي وي پښتو په يو مطلب کي
مطلب سر ته رسوي يا مرگ پرده کړي
نن چي هر پښتون مين پر خپل پښتو دئ
د بابا ميراث دي سترگو ته رانجه کړي

زما ژبه چي پښتو وي زه پښتون يم
که مي ژوند پر ختمېد و وي زه پښتون يم
سپلني تر خپلې ژبې او پښتو سم
که مي لار پر هر هدير و وي زه پښتون يم

افغاني خوانان په تابهاندي وياړېږي
پښتني پېغلې ملالې را ييادېږي
تاريخ مور ته به نهه خرگنده رانېودلې

د پښتو تو نام وینه ویننې قریبې انېرې

اوس اظهارد پښتو کېرې په جهان کې عملې پېژندل کېرې په بیان کې ضرورت سته پښتانه په خپله پوه سې خرگند رول یې را بنکارېرې په بنه شان کې

د بنمانو ته خرگنده بنه پیغام دې د پښتو ژبه پخه که ورته پیغام دې نام را ده هلی خلی بی بی فایدی دی په ورورې کې تهمت مه که الو الزام دې

هدایت مور ته را کړې سید جمال الدین افغان دې پردی ژبه زده کول یو بنه کمال دده بیان دې خپله ژبه هی رول بی بی کمالی ده پورته اوره که دی پر بر باور په خان دې

پښتنو کور مو اباد نن په پښتو کېرې غلیمان غواری جوړ سوی کور دی وران کېرې نن د چال او چال بازی خبرې دېرې که لاس برسېرې تا په خان پوری حیران کېرې سیاسې تجاران ستان نارې وهی تلل په خیرن زره خرخول دی په یو آن کېرې

خپل د لاسه همپشه په زړه زخمي يي يې
په پيسو دې خرڅوي کارد نناخوان کړي
خپله ژبه دې ساته بيه داره اوسه
پښتو ژبه به دې لور نام او نښان کړي
تجربې راته ښه ښودلې د ښمنان د ژبې څوک دې
سته ناوړه پلانونه د پښتون فرهنگ ويران کړي
د پښتون يوه پښتو ده چې تر مرگه پر ولاړوي
امانزې چې پښتو غواړي خپل وجود به تر قربان کړي

ناروي ۲۵ مارچ ۲۰۱۱ع

هویت

که د بڼه قلم خاوند یې خاطرات نوشتته کېږي
 خپل هویت څرګند وای سې څوک په شعر کې پوهېږي
 لږ په سوچ د خپل وطن سه کمبودي د هري لوري
 خلګ د پرورتته محتاج دي چي اذهان په تنویرېږي
 پرېږده ډیره دورنگي نن خپل اصلي مخ دي بڼه کاره کړه
 هغه وکړه چي ضروري څه چي ستا په وسه کېږي
 هیڅ ټو خېږي نه په خپله نه قلم په لاس کي اخلي
 جګ پر لوره غونډی ناست یې صرف بیان درته رسېږي
 ظالم جان نه سد دي خلاص کړه شرارت کي گټه نسته
 مرسته وکړه د اخلاصه چي د زړه په مینه کېږي
 ترازو په لاس کي واخلمه د انصاف سترگي بینا کړه
 خپل سرحد دي بر ملا کړه مور ته هر څه معلومېږي
 خپل ژوندون ته فکر وکړه ټول عبث در ځني تېر سو
 کوم کارونه چي دي کړي لاس دي تش مخ په تورېږي
 سردي کښته که گرېوان ته مه گډېږه ډېر بي ځایه
 برخه ستا به د دي کاروي امانزي ته نه رسېږي

ناروي ۲۸ مارچ ۲۰۱۰

هوش

هوشه ولي لېونى يې د زړگي څخه جلا سوي
 ستاسي دواړو يو لار وه ته نن ولي بې وفا سوي
 مصلحت په منځ كې نسته دارمان لاري مودوي كړي
 زړگى تل په اور سوځېږي ته د غم سره پخلا سوي
 پرديسي د وطن گوره هره ورځ پرده حمله يي
 ته اوچت كړي پروازونه د نژدې نه په خدا سوي
 ديدنى د غم وگوره چي پر زړه باندي تېرېږي
 ستا قسمت چي ورسره وي بيا هم هلته په هاسوي
 ارمان يود وطن مينه لور هدف ستاسي په گډه
 امانزى به وي خوش حاله كه ته زړه ته همنوا سوي

۰۴ سپتمبر ۲۰۱۰

هنر

روزمـره چـاري سـمبال پـه سـعادت کـره
خـان پـه کـسب او کـمال بانـدي عـادت کـره
هنـر زده کـره ډـېر هـوسا بـه يـې پـه ژونـد کـي
بـې هنـره فـکر هـيڅ نـه وـي پـه خونـد کـي
بـې کـمال بـه مـحتـاج د بـل د لاس وـي
پـرا بـلمونـه بـه قـطـار زړه پـه و سـواس وـي
مـوراو پـلار کـه د اولاد خـير خـواهي غـواړي
ډـېر ضـرر و رـوړ بـل بـه ډـېر و هـد پـوهي غـواړي
کـه خـوک هـڅ هـد تـعلـيم کـري امانـزيه
ثـمـره بـه يـې مـثبـتـه وـي لـايـه

ناروي ۲۲ اپريل ۲۰۱۱

نوبهار

د ژوندون په نوبهار کې زړه بلبل سو
 لېونې سو د هر لوري نه اوربل سو
 لالهانده ډوب تر سره په خيالو کې
 شپه او ورځ به د چرتونو سو سره مل سو
 د چاري لاري ستونځمني وې په منځ کې
 د پاک رب څخه د مرستې په اټکل سو
 په پاک نيت تمنا وړاندي سو څښتن ته
 منځ په وړاندي وروان د هغه گل سو
 تزلزل او وسوسې هيچانې سو وې
 ناچاري وه تصميم جوړ هلته توکل سو
 د خالق مهربانې چارې در سره وي
 منځ ته درومه بې له ځنډه هدف خپل سو
 په پاک زړه مرام حتمي به حاصلېږي
 امانزي در ب احسان راسره تل سو

ناروي ۰۹ نومبر ۲۰۱۱

جنگ

زموږ ولس په اور سوځېږي	ټوله گورو چي په جنگ کي
جنگ مو کور په کور جوړېږي	سوله خغلي زموږ د ميني
د وطن تر مور تېرېږي	خپلي گټي معتبري
زورور په زور چلېږي	جنگ د ژونديو وسيله سوه

داد جنگ پيغام د چا دئ

خوند يې تريخ تر زهرو بيا دئ

ولسونه ټول تباه سول	جنگه ته څومره ظالم يې
لوی کورونه پو پناه سول	تپل سوی پر عالم يې
هغه چالره وردرومه	ته د چاپه اراده يې
زه هم سولي ته ورځمه	ته به هم يې ستړی سوی

رنگ دي ورک سه رانه تېر سه

نه دي گورم رانه هر سه

موږ بېزاره سوو له ده نه	خپل مرگی در سره بوزه
هره ورځ يې زه گندمه	پر هرونه بيخي ډېر سوه
موږ بې تانه هم راضي يو	جنگه څه په مخ دي بڼه سه
بېخي ډېر تپي تپي يو	لږ مو پرېږده پر ارامه
ته پر ما بل منلولی	ته پر موږ يې بل تپلی

ستا په غېږ کې تباهي ده

کور په کور سرگرداني ده

سپين سترگي او بي شرمي ده

پر ولس مي بيغوري ده

پېرزوينه دي وحشي ده

زمور دي هر شه لولپه کړل

کله لوپړې د خروشه

په غضب د خدای اخته سې

اور دي واخلي ستا نیتونه

امانزی بنیرا کوینه

ناروي ۱۲ اکتوبر ۲۰۱۱

نغارې

نن د سولې او ازوننه پورته كېږي
پورته كېښته نغارې ستاد همست دي
د سرليک خبر شروع سي لسه افغانه
افسانې پر هر مقام ستاد غيرت دي
كه هر څومره كتابونه نوشته سي
زما وطنه هنگامې ستاد عزت دي
چې سرونه افغاني پر تا قربان وي
پون عمل كېي جذبي ستاد الفت دي
دېنمان په توطئو كېي درته ناست دي
امانزېه دوى پر ضد ستاد وحدت دي

ناروي ۲۳ جون ۲۰۱۰

نصیب

خپل د کوره مسافریم هوس تل بهار ته کېږي
 ماشوم توب چي را پياد سي هيله خپل ديار ته کېږي
 بنکلی غرد خپل کوهک مي جگ و سترگو ته ولاړوي
 د همزولو مجلسونه چمن گل کوهسار ته کېږي
 چرت وهم د بابا ژوند ته بنه باغچه وه د انارو
 مجلسونه سراجه کنبی يي خو خه چل انوار ته کېږي
 مازد يگر به مور ختلو د کوهک د غره و سر ته
 شا او خوا به تماشا وه سيل بل گلزار ته کېږي
 مسخرې ټوکي ټکالي د همزولو وه په منځ کي
 خوشحالي تر حده تېره زړه بالکل سردار ته کېږي
 مسافر خيالونه گوره هر گړي خغلي وطن ته
 امانزی نصیب ته گوره زما اټکل کندهار ته کېږي

ناروي ۱۰ مارچ ۲۰۱۰

نبض

خوار زېږگي هـ نهـ نبض دي کله ارامېـ پري
اوراخيستې ټول وطن په جنگ کي بيا
فشار لور سو ضربان نه کرارې پري
افغانې بچيان ولاړ په ننگ کي بيا
خپگان سته چي لاتر خو به تکرارې پري
سوله راسي خوشحالي په شرننگ کي بيا
پرگرېوان چي دي سرې او بنګي را بهې پري
ځيگر پرېرېده چي رنځور په ترنگ کي بيا
امانزيه ټولنه خلگ را پوهې پري
شريانونه سول کمزور په منگ کي بيا

ناروي ۱۳ فبروري ۲۰۱۱

منطق

د ژوندون په سخت پېراو کې د منطق لاري دوي کېږي
 څوک تېشه وهې و ځان ته څوک د نورو غم کې کېږي
 دا ضمير د يو انسان دئ د انصاف تله په لاس کې
 عقل هوش د ځان په گټه يا وطن زړه کې گڅېږي
 څوک يوازي د ځان غم خوري څوک د لسوز پر خپل ولس وي
 په انجام کې ټوله خلگ د سپين سان کفن کې لوبږي
 وخت د عدل په مېزان کې خپل عمل د لاري مل وي
 څوک توبنه لري د ځانه په خپل نيت کې هوسېږي
 يا پنبېمانه پر خپل کار وي د چارې دروي تر لاسې
 ټوله شته ورځني پاته دېر افسوس ورځني کېږي
 امانزې په دې باوري يم گټه بنه ده مستقبل ته
 ندامت په منځ کې نه وي ژوند په دوره کې تېرېږي

ناروی ۲۰۲۲.۱۱

ملهم

نن می بیاد وطن غم راتسه سور اوردئ
ورتسه گورم زړه کباب هلتسه جوړ شـور دئ
د گلونو پوپه امیـد بـورا کپـږي
یا پتنه گوندي انگار کي ورتسه کـوردئ
د وطن د گلـو بـوی د زړه ملهـم سـي
امـانـزیه د وطن مینـه تـکـوردئ

کابل ۱۲۰۲۰۱۱

معما

د ځوانانو منځ ته پروت یو کوچنی سوال دی
د جواب لپاره د پسر کمکی مهال دی
درې عدده یو تر بله سره ضرب کړي
بیا درې واړه خپل په منځ کي سره جمع کړ
که جواب د ضرب او جمع په یو شان سو
جواب درست دی امانزیسه ذکي ځوان سو

ناروي ۳۱ اکتوبر ۲۰۱۱

لیونیه

سد دي خلاص کړه لپونیه پرابلمونه خورا ډېر سول
 اصلي چاري خولا پرېږده بد نیتونه خورا ډېر سول
 وخت ضایع پر علمي کار گره که څوک گټه ځني واخلي
 بد غرور او غوسه پرېږده هدفونه خورا ډېر سول
 په بڼه نیت او پېرزویني مطلب ټولنه حاصلېږي
 عقده و بیا سده د زړه نه غټه سوالونه خورا ډېر سول
 ارام فکر سرگردان دئ څه مطلب لري په زړه کي
 خودخواهي کي پښېماني سته تهمتونه خورا ډېر سول

د نفاق او بد نیتیتو تاوان ډېر وي په ژوندون کي
 شاوخوا ته بڼه وگوره بد چمونه خورا ډېر سول
 څه په کار دي ما او تاته شرایط ډېر حساس سوي
 مهم فکر د وطن دئ لور ږغونه خورا ډېر سول
 د افغان کور که خالي دي د اندېښنو او تشویشو سي
 بیا به ورځي د حساب وي تور کارونه خورا ډېر سول
 په انجام د ژوندانه کي نابغه هم لپونې سي
 پوه زيرک عالم پوهېږي چي دردونه خورا ډېر سول
 کاشکي ډېر مو وای ليد لي چي سپرلای مو پوښتني

تو پیر نسته ډپر په منځ کي پت را زونه خورا ډپر سول
ا مانزیه پرد سپی ده د وطنه بپگانه یو
حوصله نور هم په کار ده لوی خیالونه خورا ډپر سول

ناروي ۱۴ جنوري ۲۰۱۱

لمبې

د وصال لمبې په زړه کې پلنډه کېږي
هوسونه په کوڅو کې پورته کېږي
پر بدن د بېلتون تبې بنډور بدلې
سورزگې روی مې په ځگر کې غوټه کېږي
شنه باغونه د وطن چې را په یاد کېږم
زړه مې گوره چې هوس یې ورته کېږي
اختر و کې د وطن بنډه خوشحالي وه
د افغان د زړو خوبنۍ ته هڅه کېږي
افغانی چرتونډه الوزی و وطن ته
امانزیه امید سته چې یو څه کېږي

ناروي ۱۰۶۲۰۱۱

کوچی

د کوچیانو په خېمه کې بنایسته پېغله ولاړه
 لاس او پښې یې وه سره کړې نړۍ لښته جگه غاړه
 سپین بدن سپین یې غاښونه د سرو شونډو په کاسه کې
 داسې برېښي د غاټول غوټۍ چې وي په سحرکه کې
 سور بارخو پر ځلېدو سوچي د لمر وړانگه پر راغله
 شاه پېرۍ ورتنه عاجزه بڼه کلی مخ تر هر مهاله
 بوري سترگي غټې ورځي تورو بښتانه یې ځلېدله
 جگه پزه لورپه ونه سره سالو کې تاوېدلې
 تصور راڅخه ورک سوچي دا څرنگه بڼه کلا ده
 د څښتن قدرت ته گوره په سپین مخ کې بڼه جلاد ده
 افغانې لباس په تن کې پر گنډلي متیکې وي
 د سپین زرو پایزې بونډه په نکروروزو باندي پښې وې
 سپین مړوند کوتک په لاس کې د گاش خواته سوه روانه
 وریې خلاص کړ خپل پستو ته د باغ لور ته تلل خوشحاله
 دې پېولې سول پسونده د انګورو په باغو کې
 هم یې لږڅه زمزمه وه چې به تلله په کوڅو کې
 خیال په زړه کې طوفانې وټول غرور یې افغانې وو
 امانزی شاباس پروایې ټول همت یې پښتني وو

ناروي ۲۰ اگست ۲۰۱۰

عبادت

د ژوند سمدسمه لار اختیاري پېر روانې پرې
څو دې عهد او پیمانې پېر درې پرې
ستا چې عقل او منطق قلب ته تسلیم وي
دهغه ارزو قبولې پرې ترې لېرې
زړه چې غواړي اطاعت د خپل مالک کړي
خودسري پکښې کې نسته تر جارېرې
که په نیت کې څوک صادق وي خپل وطن ته
داسې خلگ منځ ته کړه تر شات ته کېرې
چې لایق د عبادت تات ته معلوم وي
امانزیه په خپل توان تر قریبانېرې

ناروي ۲۷ اپریل ۲۰۱۰

عالم

که څوک څومره لوی عالم د زمانې سې
چې ملاتړ یې اولس نه وي بې فایده یې سې
سرزوري کې ډېر تاوان چاته رسېږي
بریتوب د ټول اولس په پرگنې سې
که د عدل او انصاف عمل ناتوان وي
امانزیه داسې کار کې هغه خپله بې پردې سې

ناروي ۲۵ اکتوبر ۲۰۱۱

کفن

هـر هـر وړخ نـو ي د ا مـونـه د ي و طـن تـه
زړه کـي حـک ز اړه چـلـونـه و ي مـيـهـن تـه
پـه ظـا هـر کـي د سـمـبـال غـوړي و عـدې د ي
پـه بـا طـن کـي د سـيـسـې جـوړي چـمـن تـه
ا خـر خـو مـر ه د ر و ا غ و ا يـي خـپـل و لـس تـه
لـوړ طـا قـت کـمـز وړ ي سـو ي يـي شـکـمـن تـه
پـه ا نـجـا م کـي د ا فـغـا ن تـا ر يـخ تـه خـيـر سـه
تـو ل د پـا يـلـي پـه مـقـصـد يـو د ي د بـنـمـن تـه
فـر يـبـکـا ر د خـپـل هـو يـت خـخـه خـر گـنـد د ي
ا مـا نـز يـه ا ر مـا ن خـي د د و ي کـفـن تـه

ناروي ۱۱۰۷۲۰۱۱

گیله

ژوندون تېر سو خو ار زړگیه هیله پرې پرده
 ټول دي وليدل په سترگو گيله پرې پرده
 خه چي تاپه نیت لرل و خپل وطن ته
 ټول لاهو سول په درياب کي سيمه پرې پرده
 بي غوري د خپله لاسه په مرچل کي
 خپل سري وه په په باطن کي هخه پرې پرده
 د نفاق زني پي په برخه د پښتون وي
 په کلو دي وليدل د دعوه پرې پرده
 ترخي شپي به تېرېدلې په تشویش کي
 د سبالپاره نورو وسوسه پرې پرده

جوړېدلې توپي د خپل ملگرو
 سترگي سري وي پر چوکي چي هغه پرې پرده
 کفاییت د مشرانو د پر کم زور و
 گام تر واخله نور ترخه دسيسه پرې پرده
 خیانت چي هم ردیف ته ل وگناه ده
 امانزيه وخت سو تېر نور قصه پرې پرده

ناروي ۱۰ جنوري ۲۰۱۰

گل او بلبل

په مابین د عاشقانو کښې گیلې وې وې
 راز او نیاز کې همېشه جوړې پلمې وې وې
 که د مینې په خپو کې څوک لاهو سې وې
 هر شېبه د دوی په یاد کې خاطرې وې وې
 گل گل د خپلې مینې نه شا کې دئ
 اند پښنه چې بلبلان بې وسیلې وې وې
 گل فریاد کړې توري شپې څنگه سبکې وې
 د بلبل زړه کې لیکلې ترانې وې وې
 گلان ځان سینگاروي چې ژر سهار سې وې
 بلبل ډوب د عشق په خیال نوي نغمې وې وې
 د لمر څرک کې گلان ټول په تبسم سې وې
 بلبل ژاړې گلان خاندي زمزمې وې وې
 لمر توده لمن پر هر لوري خپره کړې وې
 زړه د گل او د بلبل کې اند پښنې وې وې
 په شېبه د وصال دواړه نه مېرې وې وې
 دواړه غرق پورته د مینې ولولې وې وې
 څوک چې سوځي ځان د مینې په لمبو کې وې
 اما نزیه د دوی مخ کې زلزلې وې وې

ناروي ۲۳ جولای ۲۰۱۰

صبح

صبح ژر موږ ته را درومه اولس ټوله انتظار دى
ټگم اړان دي په مزو کې نېسه همکار ورتنه اغيار دى
بد بختي ده په وطن کې هره ورځ دردونه زېږي
غم د چاپه کور کې شين دى چې و خاوري ته غمخوار دى
اوس عجبته زمانه سوه ورورد وروپه چرت کې نه دى
مرسته پرې پرېده ځنې تېنې توطئه ده د روزگار دى
څوک فرياد د لوبې کې ځنې مست وي په چرچو کې
انساني معيار ورک سوي د مذهب څخه بېزار دى
پلانونه د بلې ننگ دي نور هر څه ورځنې ورک سوه
امانزېه سيل وکړه ضمير نسته دغه کار دى

کابل ۱۱۰۲۰۱۵

غمونه

هـره شـپه وې مېلمانـه زړه كـي غـمـونـه
 رانـه تـبـتـي پـه شـبـو لـيـري خـوبـونـه
 حـمـلـي و كـري پـر د مـا غـ بـانـدي چـر تـونـه
 هـر گـري مـي خـوار زړگـي پـه رنـخـو وړ پـري
 د بـلـتـون خـپـي دې پـور تـه كـنـتـه كـپـري

را پـه يـاد كـم د و طـن بـنـگـلي كـنـتـونـه
 پـه هـر بـاغ هـره باغچـه كـي يـي گـلـونـه
 پـسـر لـيو كـي د مـشـكو وې عـطـرونـه
 كـاشـكـي خـلـگ هـم بـيـنـا پـه رـو بـنـايـي وای
 د عـلـمـي زـده كـم و لـپـا ر هـ فرـصـتـي وای

د پـر افسـوس د و طـن غـم پـه زړو كـي نـسـتـه
 پـر مـخ تـلـلـي تـخـنـيـك هـم پـه لـاس كـي نـسـتـه
 هـيـخ زړه سـوي يـي پـر و لـس پـه پـام كـي نـسـتـه
 خـكـه فـكـر هـلـتـه د پـر كـوي مـز لـونـه
 بـي ا خـتـيـاره مـي د خـيـال وې پـر و ا ز و نـه

غم د هـري لـوري خـغلي د زړه کـورتـه
 بـې حـسـابه وروان وي لکـه پورتـه
 چـي مېلمـه وي مـه پوښـتنه کـوه نـورتـه
 هـم د شـرقه هـم د غـربـه را کـوچـېري
 د بـر ظـالم دئ هـيڅ يـې زړه نـه راسـو وچـېري

د ايسـاف د بـر قوتونـه مېلمانـه دي
 مېشـته سـوي د ترور يـزم پـه نامـه دي
 ټولـه موخـه يـې خرگنـده پښـتانه دي
 صـداقت نـه معلـومېري پـه گفـتار کـي
 هـره ورځ نـوي وعـدي وي پـه اظـهار کـي

پـه عـمل کـي دورنگـي راتـه ښـکاره سـي
 پـه دوسـتي کـي نـژدې خپـل هـم بېگانـه سـي
 پـه صـحبت کـي تـر مطلبـه يارانـه سـي
 ورتـه گـورم بېخـي د بـر بانـدي ځـوړېرم
 چـي يـې ويـنم هـر شـېبه زړه کـي کړېرم

بـې غـوري چـي مخـامخ سـي پـه وروري کـي
 چـم بازي هـم مـروج سـي پـه دوسـتي کـي
 بـهـانې دي تراشـل کـېري پـه يـاري کـي
 صـداقت پـه زړه کـي نـسته صـرف بيـان دئ
 د ښـه کـړو درک يـې ورک پـه ټولـه تـوان دئ

تول بې ځايه كوښښونه څه لپاره
اخترتول ه يـ وروان پـ ريوه لاره
سپين كفن ته به ورلو پړو بيله سواله
چي پوه نه سي څوك د مرگ ژوند په سرحد كې
خپل د نيت نتيجه وينې په لحد كې

فكر نه كړي فيصلې وي بې انصافه
په ژوندون كې پر خپل ځان وي خود كفافه
معامله چي تل كوي نه وي شفافه
دغه ټوله سپكاوي ده شرافت ته
توهين كېږي د هر لور نه عدالت ته

په پيسو باندي خوشحاله خپل زړگي كړي
په نامه د پلار نيكه تل شرمگي كړي
په ټولنه كښي فاميل ته نام بدي كړي
سپين سترگي ده هـ شيخ د خدايه نه بېرې
سترگي مړې كړي د عالمه نه شرمېږي

هر مجلس كې لوي تسبيح غټي خبري
په هر بحث كښي د مطلب خوږې اتري
ځني وخت لا په دروغو پسې غلبي
دا عجبانه زمانه سه سوه امانزيه
تاوانونه رسوي خپل كـه پرديـه

غروب

د اسمان پر مخ چي سرې لمبې نڅېرې
تاريکه ورسره مل وي که رڼا
د فلک غروب سور رنگ دئ اختيار کړی
د بڼه کلا تصور نه که پرې زړه زما
که بڼه یست پسې موجونه د تيارو سي
اما نزيه شپه تېرېرې سسته سببا

د سمير ۲۰۱۰

عیان

که ټولني ته عیان سوې په دوه ژبې
خیردي غواړه چې ثابت دي خپل هویت کړي
په دروغو خپل عمل هـیـخ نه پوښـپـري
دورنگي به کله پټ تل حقیقت کړي
که څوک سترگي پوټوي د واقعیت نه
په باطن کي ځانته جوړ بل مصیبت کړي
ننه به دا وي چې د پوهي لاره خپل کړي
په رڼا کي به ملت ته مل عزت کړي
پایلي ټولي بې توښې وي فریبکار ته
امانزیه لږدي چرت وهل عادت کړي

ناروي ۲۴ اکتوبر ۲۰۱۱

عندليب

عندليب چي ټولنه شپه زړه په هوس و و
خوار زړگي په انتظار په خپله هوس و و
سحرگاه د لمر په څرک کي چي گلزار سو
لېونې د يار په مينې کي بهار سو
شنه اسمان ته پروازونه ځني کېږي
سړي غوټي دي چي غوږې پلني کېږي
نامراد هوس نږدې سو حقيقت ته
عشق رشيتي پر ليدو سو واقعيت ته
که حاصل کړي راز او نياز د زړه له کومي
امانزيه پورته کبته هلته درومي

ناروي ۱۵ اکتوبر ۲۰۱۱

عمر

ژوندون تېر سوډ پېر را پاتې ته عمر نسته
 زړه زهیر سویم بې توانه سپر نسته
 هره ورځ نوي دردونه را بنځکاره وي
 دوا خورمه لاس او پښې را زولانسته وي
 بینایي د سترگو ورځ په ورځ کمېږي
 د زړگي رگوننه هره ورځ سستېږي
 هر قسمت د بدن نوي پلمې غواړي
 که نری شم مال راځي بهاني غواړي
 د نناوړه مرضونو مورريزش وي
 سپرې تبې ورسره یان نورلرزش وي
 د ځيگرو وضع خرابه سي بې حده
 تداوي ته ضرورت سي بې سرحد
 دوانه کوي تاثیر پر مکرور باندي
 عام او تام په ارامي که لږ خوب کاندې
 په غذا کې لږ پرهېزورت ته ضروردي
 ماچي کې تجرې دغه ضروردي
 که سالم وجود پېرزودي خپل پرځان وي
 امانزيه د ورزش دوسه تي پرتوان وي

ناروي ۰۱ اکتوبر ۲۰۱۱

علم

د علم په رڼا کې څوک پوره نه وي له ځانه
که هر څومره زده کړه وسې بیا هم لږ یې له گمانه
یو سپړی ولي مغرور سې چې یو دوي خبري زده کړي
تحصيل وکړي خپل لپاره ځان او چت بولي له چانه
توقع له هره ځوانه علم زده کړي خپل تر ورسه
له دانان نه اولس غواړي عمل ډېر سې له توانه
د غرور بام ته مه خپڅه خدمتگار د خپل ملت سه
تجربې دغه بنو دلي مرستی ډېرې کړه پرېمانه
بخيلې پر وروڼو موممه کړه مشوره د امانزي ده
لږ هوس به موقتي وي خو بنی نه وي له رښتیا نه

ناروي ۰۸ سپتمبر ۲۰۱۱

عقل

ناکرار زړه مې بېدیا ته په هـوا سو
عقل نه ورسره ځي په ملگرتيا
په بڼا یستد اروپا زړه په سودا سو
فکر نه ورسره کړي په ملتيا
که بېلتون د خپل وطن سره پخلا سو
تول به ځي پریوه لاره په رشـتيا
جوړ احساسه د وطن خدمت که ستا سو
دنده بولـه واقعـي لـه فـکره ستا
امانزیه که دي زړه د غم په خوا سو
خپل وطن لره ورځه خو ځله بیا

ناروي ۲۰ جولای ۲۰۱۱

عدالت

کاشکې داسې یو اصول وای چې سینه په چاکېدلای
 جوړیو بڼه عادل نظام وای چې اولس ورته تسلیم وای
 کاشکې داسې عدالت وای زما په زړه بڼه پوهېدلای
 پورته سوی یو بڼه گام وای افغانانو ته معلوم وای
 کاشکې عقل مو تنویر وای رغ هر چا ته رسېدلای
 یا گتلی مو بڼه نوم وای د هر چا زړه ته صمیم وای
 کاشکې غم د وطن نه وای نه هېڅوک په خبرېدلای
 نه لوېدلای موړپه دام کې نه یا صاحب د بڼه زعمیم وای
 کاشکې نه وای ته متون نه یا درواغ نه جوړېدلای
 نه دیو بل چغولې وای نه پر اېلم دو مړه ضخیم وای
 کاشکې ذهن وای روښانه ټول نړۍ ته ځلېدلای
 یا د پوه د علم بل وای مخ څرگنده د غلیم وای
 کاشکې نه وای اشغالونه یا اولس نه ژرېدلای
 ټول په خوله او ژبه پوه وای په برخورد کې بڼه حلیم وای
 کاشکې زړه عقل ته مل وای پر بڼه لاره سره تللای
 ټوله ژوند په اتفاق وای په یوه خوله به تصمیم وای
 کاشکې ټول په یوه فکر یا هر کار بڼه سنجېدلای
 د پر په علم کې انصاف وای جوړ به هر لور ته تنظیم وای
 کاشکې زړه د امانت وای وطن بڼه سمسورېدلای

یا ټول زړونه سپرېدلای لیری غم پوره تعلیم وای

ناروی ۲۰۵۲۰۱۱

ظالمان

ظالمان در تـرس انـد زاعـمال خویش
گناهان شان بسیار شد ز کمال خویش
حمله ور شدند در روز روشن به خانه مردم
بـردنـد و دزدیدنـد بـغیر ز سوال خویش
خدا ناترسـان بریدنـد گـردن بیچارگان
سـوچ نـکردنـد بـه فـردا ز زوال خویش
انصاف نبود در ویرانی قصـردارالامان
همچو خانـه های شـخصی قبضـه شد ز جمـال خویش
سـتمگران اخـر بشـکند امـانزی بیـین
خداونـد مـدگار بیچارگان ز وصال خویش

۱۰ سپتمبر ۲۰۱۰

طالع

د طالع سلسلې څلورې کلې کلې کلې
 پېرې وچې برابرې پرې کلې کلې
 که مداح دي و ناپوه له ځانه جوړ کړې
 بڼه یو چانس بڼه پيدا کړې کلې کلې
 په یو ګروپ کې ځان تنظیم کړه د حزیبانو
 لاس پرته باندې تېرې پرې کلې کلې
 ټول منډه په پټو سترګو څه چې اورې
 بڼه سړې درنډه جوړې پرې کلې کلې
 تجربې راتنه بڼه و د لې په کراتو
 چې تحفې ته کتل کېرې کلې کلې
 که یو څوک په عقل پخ او یا غېږین وي
 انتقاد یې نه خوښېرې کلې کلې
 بې موره په توصیف ده لګیا سه
 بیا به هر څه دررسېرې کلې کلې
 ستا په هڅو که د دوی گټې خوندي وي
 ځکه دوی په تان نازېرې کلې کلې
 که یو وخت د چا په گټو کې تاوان سي
 نو خپل یار و رورقربانېرې کلې کلې
 هېڅ معیار د عدالت په منځ کې نه وي
 ټولې هڅې و یجېرېرې کلې کلې

د نیا ټولنه په پرمختګ باندې ولاړه
امانزې ته معلومېږي کله کله

ناروي ۳۰ سپټمبر ۲۰۱۱

شعارونه

نن محتاج ستاد دربار یو
ستر غنځی پروردگار
تول ولولس پرېشانه سوی
ته غمخوړی یې ممدگار
هره ورځ نوی ناورین دی
خلک ډېر دي توبه گاره
د علاج چاره یې نسته
زړه مې سوي لسه انگاره
تمنا ستاسې مقام ته
مرستندوی ته کردگار
زمزم یې دي ناسا شولتي
لېرې مله مې راکړه سزگار
تو طبیې زمزم وولولس ته
ستري ډېر سوولسه بېگار
شعارونه د نفاق دي
امانزی ترې توبه گاره

ناروي ۱۷ اگست ۲۰۱۱

شپول

توره شپه ده نن په تنه دره کې قوت دئ
 تاريخکده په پر سر سپورمې باندي زحمت دئ
 پر بنایسته مخ چي تور شپول دئ غورېدلې
 پر بشاني ده شواو خوا ته يې محنت دئ
 سپين بدن يې لاله اند د غم خپو کې
 د خلاصون په گردابو کې حرکت دئ
 لوی خنډونه په خپل توان رحم پر وکړې
 د سپين مخ په پلوشو کې يې لذت دئ
 زړونه ته ټول په اندېښنو کې انتظار دي
 د وسواس نارې دي پورته مه مصيبت دئ
 امانزې چي ورته گوري پر بشان سو
 چيغې پورته الهې قوي قدرت دئ

ناروي ۱۸ اگست ۲۰۱۱

سوله

سوله غواړو پوه وطن کي
جگړه پلننه پوه لمن کي
دا بدرنگه جنه گدي ورک سسي
اتحاد دي جوړ پوه وس سسي
خپل هيواد به ژر اباد کړو
پر مخ پورته به سواد کړو
لاس به نه اوږدوو چا ته
کچکول نه ايردو سببا ته
خپل هيواد به مومسور سسي
رانه ليري به پيغور سسي
د تعلیم لاره به خپل کړو
شفت به يو پربل کړو
دولس دغه ارممان دي
امانزي زره ته عي مان دي

ناروي ۱۰ اکتوبر ۲۰۱۱

سلام

د اسلام بنسکلی رهبري پي پاک رسوله
ته مخکنډ خپل امت يي پاک رسوله
اميدوار ستاد د ييدن ټولنه اسلام دئ
په نيوانو کي سردار يي پاک رسوله
امانزي يم ستا مقام ته مې سلام دئ
د اسلام علمبردار يي پاک رسوله

ناروی ۰۱۰۲۲۰۱۱

سکاره

سـرې سـکروتي پـه سـينه کـي اـيـرې کـېـرې
تـور سـکاره چـي پـه هـجران کـي ذرې کـېـرې
کـه تـازه د اور لمبـي نـه سـي پـه زړه کـي
بـي پـو کـلـورنـگ سـپـره هـورې مـرې کـېـرې
کـه هـجران دـي هـره ورځ پـرزړه مېلمـه سـي
د افسـوس نـارې بـه چـيـري کـودې کـېـرې
د حـسرت نغمـو کـو گـل پـر سـراخيـسـتي
تـول بـدن مـي راتـه سـوځي لمبـي کـېـرې
امانـزيـه زړه دـي خـوره تـر څـو ژونـدي يـي
و طـن نـسـته پـه هـجرت کـي دـي شـپـي کـېـرې

ناروي ۲۳ مارچ ۲۰۱۰

ستم

زمـا پر کـور پـردی سـتمه
 رانـه تـه ولـدي خـپـل تـغـر کـر کـر
 لاس دي واخـله زمـه وړـد کـوره
 مـوړنـځ ورسـو و سـتاد لـوره
 سـتا عملـدئ چـي ولسـ مـي پـه خـوړ بـري
 زما وروڼـه افغانـان مـي پـه کـر بـري
 يـتـيـمـان مـي پـه ژـر بـري
 خـمـره ډـر سـر سـوه پـرالمونـه
 زمـا پـر کـور پـردی سـتمه
 زمـوړنـځ گنـاه راتـه بـيـان کـر
 نـه مـو کـارد چـا پـه کـاردئ
 سـر راپـورتـه کـر پـه يـواري
 پـه هـر کـور کـي سـته بـغـاري
 ولسـي ولسـي زمـوړنـځ پـر خـاوري سـتـا جـفـاده
 ولسـ مـنـځ کـي بـيـا غو غـاده
 ورکـه سـتـا لـه خـوا و فـاده
 زمـوړنـځ وړکـه پـرتـا بـاوردئ
 زمـا پـر کـور پـردی سـتمه
 مـوړنـځ خـاوري حـفاظـت کـر
 دغـه زمـوړنـځ وړکـه و جـيـده
 کـه ژونـدي هـم يـو افغانـان و ي

ورسره بېه يې وچــدان وي
 وژل كيې بې مرامـه
 نن كمـزوري يـو بـې توانـه
 يـا پـر خـان يـو بـې گـمانـه
 خـپـل لـه خـانـه لـېر خـبر سـه
 زـمـا پـر كـور پـردى سـتمـه
 خـه بـر هـان لـرې پـه زـه كـي
 فـكـر خـه لـه هـوسـېرې
 خـلـگـې وـري وـسـيـلې تـه
 پـه بـد نـيت گـوري جـگـې تـه
 تـه بـه وـينـې تاوانـه
 هـم بـه گـوري پـه رـونـه
 سـتـا بـه مـات وي انـدـامـونـه
 لـر هـو بـنـيار سـه فـكـر و كـپـه
 زـمـا پـر كـور پـردى سـتمـه
 زه د پلار افغان بچى يـم
 مـور شـيـدې مـاتـه رـا كـپـي
 مـوږ تـه د وـاړ وـدي بـو د لـې
 مـوږ هـغـه كـپـو چـي د وى كـپـي
 سـد دـي درو لـه و سـرتـه
 يـو وـاړي و گـوره بـه رـتـه
 قـرـبـانـي بـه شـې د شـرتـه
 خـه وركـپـه خـپـل پـرتـه
 زـمـا پـر كـور پـردى سـتمـه
 احـسـاسـات د خـو كـسـانو

ســــپين ســــترگي او بــــې شــــرمي ده
 د مــــلت حــــق وــــوق پــــه زور خــــوري
 خپلــــه هــــم د بــــل ده نــــور خــــوري
 انصــــاف هــــيڅ نــــه لــــيدل كېــــري
 پــــه غــــور نــــه او رپــــدل كېــــري
 عــــدل هــــيڅ نــــه كــــتل كېــــري
 قــــضاوت خــــو و بــــيخــــي نــــسته
 زمــــا پر كــــور پــــردی ســــتمه
 كــــه تــــه بــــه كــــرې او كــــه بــــد كــــرې
 تــــول پــــه تــــا پــــسې حــــساب ســــته
 ســــردی كــــنــــته كــــرې هــــر بــــوان تــــه
 لــــر غــــور و نــــيســــه بــــيگان تــــه
 پــــنــــبماني بــــه بــــي فايــــدي وي
 درپــــسې بــــه غلبلــــې وي
 د هــــر لــــوري بــــه بــــېري وي
 امــــانزی بــــه در پــــه يــــاد ســــي
 زمــــا پــــر كــــور پــــردی ســــتمه

ناروي ۱۵ اکتوبر ۲۰۱۱

سباوون

بلبلان پپه چيغه ههار سول
شمين سهار سو پپه سمون کي
بوی د گل و لپوني کپرل
د سحر پپه پيوس تون کي
گل گل لاب چي عطر پاشي
د فکرونو پپه بدلون کي
د بلبل زړه پپه مستي سو
مطربان سول پپه جنون کي
د بلبل خول وړې نغمه پي دي
زاره چاودي سول بيلتوون کي
امانزيه بنه يپي واوره
خوشحالي ده پپه ژوندون کي

ناروي ۲۰۱۰ ۲۱۲۲

بنايست

چې بنايست د خپل وطن ويښم په سترگو
عقل فکرسرگردان وي راته بيا بيا
لاماشوم يې د وطن مينه زده کېږي
هغه خپله نه راغلي تاته بيا بيا
افغاني بچيان روزلي په زانگو کې
والدينو ورنښودلي ده ته بيا بيا
د وطن په محبت کې ځان بندي کړه
افتخار جاويدا نې وي کله بيا بيا
د مرگي که ډېر تلوار سي امانزي ته
چې قسمت ورسره نه وي نسته بيا بيا

ناروي ۲۴ اپريل ۲۰۱۰

سالنگ

د سالنگ درې مېي سترگو ته درې بري
د پغمان تپې مېي مخته خرگنده بري
کله ولاړ سم مخ پر غرود ناروې کړم
شني درې دي چي لېر مينه په ماتي بري
ارغندا به ستا باغونه چي ري نسته
امانزي يېم خپل باغچو ته مې زړه کړي بري

ناروي ۲۲ مارچ ۲۰۱۰

زور

زور په لاس د زورواکانو ټول جهان ته معلومېږي
هر څه ټوله په پيسو دي اولسونه په ځورېږي

يويشتم قرن شروع دئ لوی توپان شرق ميانه کي
ډېر مرموزه پلانونه د پردې شا ته سمېږي

سد د عقله دئ وتلی د نا اهلو پيسه خوړو
بېگانه لمسون يې خوښ دئ خپل وکورت ته دښمنېږي

د پردې توپک په مرسته سترگي پتې وروژنه
خپل وطن ويجاړوي دوی هېڅ د خدايه نه بېرېږي

بيخ ريننه د انصاف خپښي هر ساعت په ټول نړۍ کي
د ځنگله قانون حاکم دئ زور پر حق تل به قبلېږي

مذهبي فتو اوې ټوله همنه واد روشنفکر
فيصلې د دواړو گوره د زورواک په گټه کېږي

امید دیر سته چي ماتېږي دا طلسم په نړۍ کي
امانزی به وي که نه وي لوی څښتن به په پوهېږي

ناروي ۰۲ سپتمبر ۲۰۱۱

زوال

چې روان منځ پر زوال سې په ژوندون
 ځوانې ولاړه خواري خوشې په ژوندون
 که موږ نه سو پنځوس کاله په حیات کې
 بیا به هیڅکله موږ نه وي په ژوندون
 دلېوه سترګې خو وږي وي له اصله
 قناعت یې نصیب نه سې په ژوندون
 څه توبنه چې دې گټلې په پلمو ده
 سرلوري پکښې نه وینې په ژوندون
 که قاضي د خپل عمل په زړه کې اوسې
 ولي ځان دومره ذلیل کړي په ژوندون
 که په سپکه سترګه گوري خپل ضمیر ته
 ستا گټلې به نور وځوري په ژوندون
 که په حرص څوک رسېدلای لوړ منزل ته
 نور به لوړ ټول انسانان سې په ژوندون
 قناعت زړه ته پرده وي امانزیه
 چا چې کړی سرفراز سې په ژوندون

ناروي ۰۴ نومبر ۲۰۱۱

رونډ

سالم فکرت ته په کار بنښه قضاوت دئ
 پند و سترگو ته مشکل په عدالت دئ
 تربگننې پردې پسر سترگو غوړېدلې
 بینا خلگي هم راننده دغه حالت دئ
 که یو څوک په لوړه کچه هم خونخواروي
 قهرمان یې جوړوي ورتته عادت دئ
 د الله جواب به څنگه ورکوي څوک
 چا چي کړې بې موره سرخاوت دئ
 د شهید لاس به درلو پوري تل گرېوان ته
 ستا عمل د دې روښان نه دلالت دئ
 د ملت حقوق چي خورې په څو نفرو
 د اولس پسر هیلو ټولنه تجارت دئ
 مرگي حق دئ د حساب ورځ رارسېږي
 د بازخواست مهال هر چا نه په قیامت دئ
 د ستم ناورین یوازې پسر پښتونوي
 د دوی ټول حقوق خوړل ورتته عادت دئ
 د تاریخ سم قضاوت ته منتظر سه
 یا سر کښته کړه گرېوان ته نجابت دئ
 امانزیه داسې خلگي د زړه سوي دي

که دوی پوه سې خپل و خانت هانته دئ

ناروي ۲۰ سپتمبر ۲۰۱۱

رنځور

پاکه خدايه دارنځور زړه مې را بنځه کړې
د وطن د بڼې منان ټول راتنه پانځه کړې
عقده گيره خپل وطن ته بلا سوي
د شپې غله دي لمړ خاتنه ته ملا سوي
جهانسوز خوا وري ايرې بڼه کلي غزني کړې
افشار هم لوی کندهار ويجاړ بيخي کړې
د مغل د کارنامو خبرې پرې پرېږده
د کابل ميوه د جادې ويرانې پرېږده
د سراج قصرونه کنده او کنده والي سره سول
د وطن شتمني خرڅ پر بيگانې سره سول
انصاف نسته مړوي دي خپل نسونه
فخر کاندې چې مردار کړي خپل هېونه
د پردو د لاس الوته دي گرځېدلې
خو د سوري ده سترگي نه دي شرمېدلې
نه بېرېږي د قيامت نه لسه سبحانه
امانزيه دغه ډله سوه پرېمانه

ناروي ۰۸ سپټمبر ۲۰۱۱

رنځ

که غم ستا سره مېلمه سو
یادي زړه په رنځ اخته سو
روح کي څه درېښه سو
فشار ولسي پراوړه سو
ټول علت وسپره ځان ته
اطمینان چي بنه پوره سو
یو ځل بیا غورپروکړه
چي تصمیم دي فیصله سو
غم رخصت کړه ځني ولاړه
اوږه سپکه مخ ته بنه سو
امانزي وم په غم وکي
ټول رخصت زړه ته پرده سو

ناروي ۲۴ جون ۲۰۱۰

رمنز

که اگاه سي څوک په رمزد خپل ټولني
ژرپه وهېږي اوردئ بل د خپل لمنني
ارزبنه تونه د وطن من لولپه سه سول
څوک نه غواړي لاس کي لنه د خپل وژني
واقعيت د خپلي خاوري باييد درک سي
هله ځه پر هغه لارد خپل ژمني
چاچي کړي خپلي خاوري ته خدمت وي
افتخار يې همپشه د خپل ټولني
امانزيه که څوک غواړي سرفراز سي
منځ دي نيسي په تلوار د خپل مرگوني

ناروي ۰۹ اکتوبر ۲۰۱۱

رازونه

لوی څښتنه تاته پته رازونه دي روښانه
د مرموزو اندېښنو ټولنه خوبونه دي عياننه
سپینه ورځ په روښنايي کې ټول خيالونه لېوني سي
د شپې په تاريخه کې ټول فکرونه سي پښېمانه
قدرتمنده د پرناله زړونه ته پرلاري سم کړي
بې رحمې پر اولس د پره افغان وړونه بې توانه
هره ورځ قتل او قتال د پوښتني سپرې نسته
ته قادره توانايي زموږ دردونه کړي اسانه
صابر بنديگمان هموره شکر باسي ستاد رحمه
امانزي درنه راضي يې نعمتوننه دي پرمانه

ناروی ۱۱۰۲۰۱۰

د زړه راز

ژوند په منډه منډه منډه ځغلي د خزان شپېلۍ بڼې پرې
د لحظو په تېرېدو مې دارمان کښتۍ ډوبې پرې
ژونده خو مړه دي تلوار دې بې درمانيه ځغلي وړاندې
لږ فرصت په لاس کې را کړه لږ مهال د خوښۍ کې پرې
زړه خو کله په توپو کې خوشحالي تر حده تېره
يا هم داسې غم نازل وي په سلگۍ سلگۍ ژر پرې
که لږ ځير سو تېر زمان ته دانصاف تله وه سپکه
بې غوري تر حده تېره پېرزوينې کمکۍ کې پرې
بیره نسته د پاک ربه امانزيه سپين سترگي ده
په رڼو سترگو يې گوره پراولس دي بازي کې پرې

ناروي ۱۰ اگست ۲۰۱۱

خطا

که خطا دي وی په زړه کي خپل وطن ته په هوس
پر غلطه لاره غلغلي نه پوهېږي ته په هوس
سترگي پټي بي سنجشه که څوک ځي پريوه لاره
خاه ته لوېږي بي خبره چيغې پورته په شرس
خيانته د خپلي خاوري په انجام کي سرخوړل دي
چا چي ځان دئ ازمايلي پايلي ورتته په مگس
ندامت به دي حتمي وي يو وار غور پورې وکړه
چاره لږد پنبېمانۍ وي غم يې ډېر سته په غرس
که څوک ځي پر پردۍ تره پنبېماني ورسره ډېره
دغه لاري دي څرگنده امانزي ته يوپه لس

ناروی ۲۰۲۲۰۱۰

خاوند

چي څرگند راته په شه شدد او مد مفه موم دئ
د عزت او د ذلت خاوند معلوم دئ
ټولته تنگ راتنگ چي ستا په اراده وي
اواز پورته ستا دربار ته د مظلوم دئ
دايمي بقاء چي نه وي په دنيا کي
امانزيه د دې سوال سرحد مبه موم دئ

ناروي ۲۹ مارچ ۲۰۱۰

څوك

څوك بخيل وي يا بدنيتته كه ظالم وي
دوى درې واړه دي بيمار كه په عالم وي
كه اخته سوي په مـزمن مرض وگوره
هرگري فـكر لوېـدلى په ماتم وي
هونـبـيـار ان دي پـرهـيـزگـار د دغه كاره
امتناع يـي په پـرـرورده كه حاكم وي
د بنـادى ورځـي يـي نـسـتـه بيمـار ان دي
ژردي ځان تـداوي كـانـدي كه معلـم وي
خپـل د زړه وينيـي بـه خـوري دوى امانزيـه
څوك چي نه كـري دغه كـاريـونه هـاتم وي

ناروي ۲۲ اگست ۲۰۱۰

حق

کـــه د زور قـــد رت تـــل پاتـــه بـــريـــالی وای
اوس بـــه تـــول جـــهان کـــي يـــو شـــخص زـــمريـــالی وای
حـــق غـــالب پـــر بـــي غـــورانـــو قـــضـــاوت دئ
کـــه حـــق نـــه وای اشـــغالگر بـــه بـــريـــالی وای
هـــري پـــری کـــي ډېر ظـــالم ســـتمگران وه
امانزیه جـــوړ پـــر ابلم کـــه زورواکـــی وای

ناروي ۲۴ اکتوبر ۲۰۱۱

خراغ

بل خراغ په لاس کي واخلمه د سواد زهنا خپره کړه
تاریکي له منځه یوسه هر ځای بله ستا ډېوه کړه
ځه مکتب ته ور روان سه د تعلیم مشعل لگېږي
په زهنا یې ځان تنویر کړه علم خپل بیا وسیله کړه
خپل وطن که ابادېږي صرف د علم په زهنا کي
امانزیه علم بڼه دی تل د هر چا مشوره کړه

ناروي ۱۲ اگست ۲۰۱۱

جوهر

ټولنه ژوند د کار جوهر انسان ته را
په روزگار کي ورسره سهو خطا
کله دوران د ژوندانه فارغ د غم وای
خوک به هـیـخ نه پوهېدای په خوښه ستا
تجربې دي چې مور سم مخ ته روان یو
په کمبود یې پراېلم جوړ پر هره خوا
که دي پوهه د مطلب ب هـدف پر لاروي
په وار واری یې تجربه که په ملتیا
که د علم روښنایي ورسره مل سـی
امانزیه کار پخپـری په رشـتیا

ناروي ۲۴ می ۲۰۱۰

جمال

شکر کاره صنعت گـردی مهربان دئی
حکـه هر انسان جمال ته دی حیران دئی
د بنایست رنـادی شـپـی دی زخمـی کـری
په زوال کی دی جهان بیخـی ویـران دئی
انس او جن ستا په دیدن هـیـخ نه مـرـی
امانزی نـن پلوشـو ته دی عریـان دئی

ناروی ۰۸۱۴ ۲۰۱۰

توان

پاکه خدایه لوړ عظمت دي ستا په توان کي
دېره لو مهرباني ده ستا په شان کي
بې له شکه ته مالک یې د پت زړونو
رنخو زړه ته ممد او ایا په یوه ان کي
امانزی شکر گزار ستا د احسان یم
د شکران طاقت نه وینم خپل په ځان کي

ناروي ۲۷ جولای ۲۰۱۰

تقدیر

زړه مې بنډ دئ په گروي کي ستا په مينه
شريانونه پکښې وچ سول هم سره وينه
د برتيره خنجر بنځ سوي زمور په زړه کي
افتخارد تړول اولسس به ماتوينه
که احوال زما پوښتي زړه به دي سوخي
د وطن غم جوړ ماتم دئ چي راځينه
د نړۍ څارگري دلبي بنکر په بنکر دي
په مابين کي هر څه زمور ويجاړ وينه
مرگي حق دئ چي قسمت وي پوره سوي
امانزيه په تقدیر کي هر څه وينه

ناروي ۲۰ اکتوبر ۲۰۱۰

تثبث

عقل فکړ ځغلي تثبث پر هر هره خوا کړي
هدف ورتنه څرگند وي چې خوشحاله په پاچا کړي
کله رنځ او مشقت په مخه ورسوي
بيا ژور ژور منن زل د لاري بيا کړي
په ژوندون کې به د هر مرام خوندي گوري
کړځي خوښ کله نا خوښ چې څه پيدا کړي
گردابونه پورته کېږي ته وي په مخکې
هدف يو چې تاريخ ژوند څنگه رڼا کړي
ښه چانسونه په ژوندون کې بيخي لږ وي
خوشبخت څوک دى امانزې په چې ملتيا کړي

ناروي ۲۰ جون ۲۰۱۱

تسکین

د زرګي فریاد او چټ سو د تسکین چاره یې نسته
تر خپې شپې اوږدې بې حده د تمکین چاره یې نسته
شپه او ورځ په غوږو او رم لوی خبري دي ووالي
د عمل اثر کم سو د دئ د دوربین چاره یې نسته
د فکرو نظر خواهي ده قیاسي پېش بیني ډېره
انتقاد خورا ډېر سوی د تضمین چاره یې نسته
ځیني ناست وي خاوري پاشي مخامخ پررونه و سترگو
درواغونه ډېر جـوړ پري د کمین چاره یې نسته
کوښښونه خورا ډېر دي هدف ټول پر مادياتو
امانزی ورته حیران دئ د خورجین چاره یې نسته

ناروی ۰۶۰۲۲۰۱۱

تجلا

ستاد ژيړم څخه تجلا چې رابښکاره سي
تغیر ټول د توري شپې بيا زولانه سي
باغوان زړونه هڅوي د کار و لورت ته
بلبلان شبنم ته زړه جار مستانه سي
هرې لورت ته نوی ترنگ نوی نڅاوي
امانزیه زړه کباند ييا پروانه سي

ناروي ۲۰۲۰۱۱

تاوان

ژبه لال کړه چې د زړه نه په هـوا سـي
عقل گوره همېشه يـې پـه سـلا سـي
ظاهري خبري هيڅوک نه مني ستا
بڼه به دا وي چې عمل په تجلا سي
دوه مخي تل په تاوان وي امانزيه
څوک چې کړي دغه عمل خپله رسوا سي

ناروي ۲۲ جولای ۲۰۱۰

پيوستون

که د زړه لسه تلنه پوه سې په ارمان زما
ارمانجن دي پيوستون ته شهيدان زما
چې مې واورې اندېښنې د زړه لسه بېخه
ډيورنډ خط نه مني په ټوله توان زما
بلوڅان او پښتانه دي سره وروڼه
لاس به ورکړي لسه بنه نيت افغانستان زما
مناسب فرصت په لاس موږ ته راغلی
په غيرت کې دي بياتوره تورياليان زما
پښتنو او زاوې سا سي په نېغه
اولسونه به يو ځای سي په گمان زما
حق رسېږي خپل حقدار ته امانزيه
جنگ چې ورک سي سمسور که افغانستان زما

ناروي ۲۹ اگست ۲۰۱۱

بیان

پاکه خدایه ډپر ممنون ستاد احسان یم
په روښانه زه گویا ستاد بیان یم
خومره هیلی چي زم اوپ په ژوندون کي
تر حد تیره رسېدلي په سمون کي
امانزی شکر گزار یم ستا له مهره
توبه گاره په کرات یم ستا له قهره

ناروي ۰۲ نومبر ۲۰۱۱

بلبلان

د شپې پروت وم په خيالو کي چي سهار سو
 زور تر غوړونو سو سر کي چونه سار سو
 د سرود نغمې سوې پورت ته د بلبل سو
 ترانې وې په مسرتي کي چي بهار سو

څوک ژړا کړي د بيلتون څخه نالېري
 څوک غمگين وي خپل د مينې نه جارېري
 پاس او تپي وي پروازونه په گلشن کي
 زرونه ډېر په و اويا لانه کرارېري

لېونيان د عشق خبر نه وي لانه
 چي يخنې سي سي د خاتول زړه پرېشانه
 زمزمې د بلبلان سو سسرتي کېري
 داسي برېښي زرونه ډک وي لانه فغانه

يو چي ډېر په زړه بېتاب وي لېونې سي
 بل د مينې په ارمان کي سپلني سي
 څوک مخ ونيسي بېديا ته غلغي غرو ته
 يارنځور په زړه زخمي ځني زگيروي سي

که د حال پوښتنه وسی د خوارانو
زخمی زړونه وي ناراض د دښمنانو
امانزیه که خبر دوی د حال سی
خپل سرونه ټکوي د بی غورانو

ناروي ۱۱ نومبر ۲۰۱۰

بدایي

ننه خانې ننه بدایي کوم
مسافر خومره خواري کوم
ننه پوه فکورد قصروي م
خه لوم پرېښويدو م
لوی خن تن ته عاجزي کوم
سیم او زرنه جیدایي کوم
زه ممنون یې د پېرزو م
احسان منددوسیلو م
ژوند کې دېره خوشحالي کوم
امانزی یې باوري کوم
د بنه ژوند پوه تېرېدو م
چیرې خوښ هلته په شپو م

ناروي ۲۲ اگست ۲۰۱۱

باور

تـــول بـــاور د اولـــس ولاړی
اعتمـــاد پـــه مـــنځ کـــي نـــسته

وړور پـــر وړور بـــې اعتـــباره
اعتقـــاد پـــه مـــنځ کـــي نـــسته

ســـتره لوبـــه شـــروع ســـوي
ســـم جـــه ا د پـــه مـــنځ کـــي نـــسته

ویرانـــي تـــه ډـــېر تـــلاښ دئ
خـــو صـــياد پـــه مـــنځ کـــي نـــسته

د بـــن مـــن پـــه نـــوي بـــه
انتقـــاد پـــه مـــنځ کـــي نـــسته

کونښنـــو نه د نفـــاق دې
یـــو شـــداد پـــه مـــنځ کـــي نـــسته

امـــانز يـــه دا خـــه حـــال دئ
چـــي رشـــاد پـــه مـــنځ کـــي نـــسته

ناروي ۲۲ جولای ۲۰۱۱

اوبنکي

سستا پرممخ اوبنکي به پري
 لوند گرېوان دي معلوم پري
 په طبيعت خراب خراب سوم
 پرزرگي کباب کباب سوم
 په ليد و تراب تراب سوم
 چي بغياري پورته کپري

د غريب سوي ناري دي
 د ظلمونو سلسله لې دي
 خپرې سوي تاريکې دي
 ورخ په ورخ چغې جگې پري

د افغانان چي ته گوره
 درې دره گوربه گوره
 غريبان سول بې لسه گوره
 يوپه بل باندي خور پري

ورته گورم په عذاب سوم
 په زغملو کي کرياب سوم

لور احساس ورتنه نواب سوم
زړه موی وسوخي ويلې پري

دېر بېرحمه ظالم ان دي
لشخ بې وزلي يتيمنان دي
گير پرېه جنگ کي افغانان دي
هرگرې وينی تي تويې پري

لامرگ ژوبله سوله سخته
لر فرصت لرو لوه وخته
وضع دېره سوله کرخته
امانزی بېخي ژرې پري

ناروي ۰۲ سپتمبر ۲۰۱۱

امانت

د نیکونو په وصیت کي امانت مور ته راپاته
خپل د خاوري حفاظت کي رسالت مور ته راپاته
هـیـخ د لیل ورسره نسته حقیقت مور ته راپاته
د انصاف په ترازو کي عدالت مور ته راپاته
د باتورو اتلانو بڼه فطرت مور ته راپاته

فکر وکړه چي پلرونو بڼه پیغام مور ته لیکلی
وطنپالو مشرانو یو پیام مور ته لپړلی
خپله خاوره امانت ده دوی سلام مور ته ویلی
خپل په وینو به یې ساتو خپل غلیم مو بڼه تر تلی
ککری دي خاوري سوي مور بچیان ورتته روزلي

شهیدان په هدیرو کي یو ارمان لري و تاته
یتیمان په ژړا ژاري یو بیجان لري و تاته
د کونډو واویلا ده چي گریان لري و تاته
د سرتورو میندو زړونه یو توپان لري و تاته
ملالی خویندي وگوره تور زلفان لري و تاته

پر ځوانی دې برکت سه د وطن په هیلو پوه سه
پر خپل پښو دې ودرېره د اولس په گیلو پوه سه
خپل تاریخ ته افتخاریې د میهن په ارزو پوه سه
شملي جگي د غازیانو د شهید په وینو پوه سه
امانزی په تانازېرماد زړه په رمزو پوه سه

ناروی ۱۴۱۰۲۰۱۰

افغان

د افغان فکرو ويجاړ دئ هره ورځ ډېر وژل کېږي
لوی لوی ساندي او بغاري هېڅ غوږ نه پر نيول کېږي
ارمان ډکي سيني سوځي هېڅ ملهم په کور کي نسته
يو روښان نوښت پکار چي نن حتمي باور پر کتل کېږي
د نفاق په سرو لمبو کي زړونه چاودي له غمونه
کار پوهان بنه په اگاه دي زموږ چمن ډېر سوځل کېږي
پنښتنو بېرې ډوبېږي دا ويننډا د جهاني ده
که څوک پوه په دې مفهوم سي بيا وحدت پر منل کېږي
زه شاعر مسلکي نه يم اولسي اندېښنې ډېرې مې په زړه کي
چې پر زړه غمونه ټول سي سوي درد پر کوگل کېږي
زورور خيالونه گوره هر گړې ځغلي وطن ته
امانزې ورسره مل دئ که تصميم د اتحاد پر مشعل کېږي

ناروي ۲۰۱۱-۰۵

ارمان

د چا ډېر ارمان په زړه کي چي پيسې څنگه پيدا کړي
 کونښنونه تر حد تېرسي واسطې څنگه په خوا کړي
 ناشولته ځغاسـتي ډېـري چي مـرام ته ورسـېږي
 ډېر تللې پـه ژوندانه کي دهـد فـلاره روا کړي
 د عزت په غم کي نه وي خپل ابرو ورځني ورکه
 ټول چرتونه د ډالـرو شـپه او ورځ څنگه سـبا کړي
 د موزي غونډي ټولېږي په غازي بانډي برباد سي
 لاس او مخ دواړه په توروي هم يې قبر ته بدوا کړي
 نازولي اولادونه په پرديو غوښتو چاق سي
 تربيه ورڅخه ورکه فکر ټول مصروف په غلا کړي
 دغه نر لېوني گوره خپل پرځان يې څه پېرزودي
 هدايت دې په نصيب سي امانزي ورتـه دعا کړي

ناروي ۵ سېټمبر ۲۰۱۱

ورک پسرلی

پاکه خداييه پسرلی ولاړی نورورک سو
خوبني نسته ملک مو تمول له ترورپک سو
بلا توره نازل سوې زمورپ پر مينه
قانون نسته زور پر هر لوري توپک سو
دېر بي علمه په پيسو ورائيول کېري
اوس د تمول اولس لپاره زور کوتک سو
د وطن مينه که خرڅه په دال سرسي
فرمانداره د بنمن زموږ د سرچنگک سو
تول پتې يې راسپېره کړل غتو موږو
امانزي ته ملامت دکو مور مورپک سو

ناروي ۱۲ / ۱۱ / ۲۰۱۷

هلوونه

تر هلو مې درد وتلی په فرياد سوم
زړه مې سوخي طاقت ختم زه بربباد سوم
دوسو اس نارې مې پورته تراسمانه
خپرې سوي هرې خوا ته تر جهان نه
لاره ورکه مخ به نيسم کمې خوا ته
لوی خبستن ته مې لاس پورته سې دعاه ته
که شعاع د لمړې مور لور وځلېږي
د پردې ستم تورتېم به لور کمېږي
بياروان به سې د سولې کاروانونه
اما نزيه ورک به تېول سې پرهارونه

ناروي ۰۲ د سمبر ۲۰۱۱

مرغی

ســوه تودووخه مرغی پورته کښته کېږي
 فريادونه يې د زړه لــه تلــه خپــه ژي
 ســره گرمي ده خــالگي پــه اور کي ســوخي
 خپل بچي به مې ساتمه که مړه کېږي
 په چمن کي بېگانه راتــه په خــاردي
 که ورکښته سم بچيان مې محــوه کېږي
 دغه لــونړي کي زه يــم په تنگــه کي
 که زه خــه خوار بچي مې نه زړه کېږي
 نن دا تــول جهــان و ماتــه کوچنۍ ښکاري
 چي ظالم وي روح په خپله خفه کېږي
 په ژوندون کي جوړې را بلم وي د پردیو
 بېغوري پر هري لوري امانزی ښه په پوهېږي

ناروي ۲۸ دسمبر ۲۰۱۰

مخ پر غرو

په کور کي غم راته ولاړ دئ مخ پر غرو به ځمه
حوصله نسته د ژړا مخ پر دښتو به ځمه

اوس د توپک موسم زایید څه قلم کړه توره
نن د چاري لاره یوه مخ پر پښتو به ځمه

څو مړه بي رحمه ظالمان دي سرزوري چلوي
د بي انصافه فيصلو مخ پر غموبه ځمه

څوک نابینا پلنډه په شاد گناهونو گرځي
تا چي ورک کړي دئ ضمير مخ پر مرگوبه ځمه

په مرگي که غم راټولېدلای د پښتون په کور کي
قاتله تا کړم اوس مجبور مخ پر دردو به ځمه

ته د خيالو په تال کي ناست خاتمه کشمير جوړوي
زه د رنځونو لېونۍ مخ پر دردو به ځمه

کله چي خپل اعمال تلو د جبرائيل په تله
زه امانزی په ډاډه زړه مخ پر قبرو به ځمه

ناروي ۱۵ دسمبر ۲۰۱۱

متولي

که خپل ځان متولي د بڼه محراب کړې
په ظاهره بڼه یو شو کسه غیاب کړې
که په نیت کي صداقت نه وي خاوند ته
کوښښونه دي باطل دي که حساب کړې
علم زده کړه مخته لاره کړه روښانه
هر مشکل به په اسانه بڼه جواب کړې
په خپل توان سره د پوهي څراغ بل کړه
ټول اذهان تنویره که بڼه ثواب کړې
چي بساطن او زړه د تورو خیرو ډک وي
امانزیه دوی مختوړي په وهاب کړې

ناروي ۲۷ اگست ۲۰۱۱

کمال

د انسان ارزښت د علم په کمال کې
 بې کماله خلک نه وي په جمال کې
 که غنچه غنچه د گل ودرخېږي
 خوندي وي د عطرونو په سمبال کې
 د اسمان پر مخ تیاره خپره خپره سي
 خو بنایست یې وي د ستورو په مهال کې
 سپوږمۍ بڼه کلې د فلک پر مخ ځلېږي
 نذیر نسته سپین بدن یې په مثال کې
 که انسان تن ویرد علم په رڼا وي
 چې لازم تجارب نه وي په زوال کې
 خوشبختي نغبتې د علم په زانگو کې
 امانزیه که څوک کښېني سم په تال کې

ناروي ۲۸ نومبر ۲۰۱۱

گلان

په گلانو کي سرتاج شیبی نوری دی
په هغو کي بیاصدبرگه یی اصلي دی
دېری بنکلي رنگارنگ شیبی کرمه
ورتته کنبنم چیی مزی مازدیگری دی
دکوھک گلان میی سترگو ته درپری
په هر باغ هر باغچه کنبی یی بیلگی دی
زما د پلار بنیاس ته باغونه او باغچې وې
توتته سوی هغه تپول په بی غوری دی
محمد حسن او محمد عثمان یی د پر شوقی وه
شهیدان سوه امانزیه خدای بخنلی جنتی دی

ناروی ۳۰ مارچ ۲۰۱۱

گروم

گروم مې سېرې پرېسولې په دردو سو
 ټول حواس مې کوچېدلې په غم سو سو
 د وطن په اندېښنو مې زړه اړه دي
 سترې نامار زما پر مینه په نغمو سو
 د حسرت او بېکې بهېرې پر سینه مې
 تور ماتم زما مېلمه په اوسېدو سو
 بیا دې ووه د مینې درو مې خاموشي ته
 تاریکه کې زمور اړمان په ورکېدو سو
 پر تاوده نغري موی بیا ژمی بیدېرې
 د سکر وټو زور و تلې په سکر سو
 که عقلونه دهستی خواته توجیح کړو
 خه په کار چې د هدف په رسېدو سو
 د شپونکي شپې بې کله تر غوړو سې
 سره لعلونه د مراد که په لیدو سو
 د هوس په ملغلرو کې خیال گرځي
 اړمانجن زړگی مې بیا په چغېدو سو
 تمنا مې نن د نیاز خاوند ته کېرې
 امانزی چې په وار وار په سجدو سو

ناروي ۰۲ دسمبر ۲۰۱۱

غلبلي

چيغې پورته گنگوسه ده هنگامې د پسر لې سوي
ازانگې دي د بلبلو شور ماشور شپې د خونې سوي
نذرانده د مينې وپشې عنديب په جگ و غرو کي
غواړي زړونه تسلي کړي تېري شپې د خواشيني سوي
د بکلا بنایست پرونو خپل د پانو په زينت کي
هر طرف نغمې د مينې سلسلې د خوشحالي سوي
د گلونو په جمال کي د بنایست کمال په کار دي
سړې غوټې د گلوتوله د سپوږمۍ په سلامې سوي
کاروانونه د بلبلو وتونم د سهار غواړي
بنه هواد پسرلی ده هېرغمي زې د ياري سوي

ناروي ۰۵ د سمبر ۲۰۱۱

صفا

لوی څښتنه د پښتون زړونو نه صفا کړې
 د یووالي انګېزه ورته پيدا کړې
 څوک اسمان دې په تش لاس برغزی وایي
 څوک رانده دي پراولس هغه بینا کړې
 همدفونه او نیتونه بدل سوي
 تاریکي راته روښانه ته مولا کړې
 په پاک نیت به پر تپاکلي لاري درومو
 د مطلب منزل ته لار مو په سلا کړې
 د سر زورو کینه ورو عقول پرې ولې
 د وحدت په موخه مور سره پخلا کړې
 بسته ډېري ویني توی سولې بې ځایه
 د مرګ ژوبلې انګیزې ښه هویدا کړې
 د ګروپي گټو ناکامه تجربه ده
 افغانی هیلې ژوندی اولس ته بیا کړې
 لا تر څو به سوځو و خپل مکتبونو نه
 د ظلمت توري تیارې راته رڼا کړې
 هغه څوک چې د وحشت پر نیلې سپوروي
 په رحمت او هدایت یې زړه ځلا کړې
 په تاریخ کې تل تشویش راسره مل وو
 د پردو یرغل ناکامه راته بیا کړې

امانزی چي تل محتاج دئ ستاد مھر
دبمنان زموږ د وطن ټول ه رسوا کړې

ناروي ۲۰ نومبر ۲۰۱۱

ډېوه

زماد ژوند غوتی چي ماته غور بدلنه
 ډېوه راته رنهاسوه په بنکاره بنه ځلېدلنه
 کله لار چي انتخاب سي پکښې وي لوري ژوري
 ورسره به وه بنه زېري يا اغزي به پاشېدلنه
 کله هيلې نيامرادي د درياب څپو اخيستې
 يو وار نه وپه څو وارو پر ساحل به جنګېدلنه
 کله مات به سول بنه څو نه د څپو په توپانو کي
 يا به بنه فرصت پيدا سو سري غوتی به خنډ بدلنه
 کله داسي تصور وچي مېوې پر پخېدو سوې
 د څښتن احسان بډار وچي مننه به کېدلنه
 کله تن دي په تقدیر کړه امانزيه ورته گوره
 ارمانونه پوره کېري که نصیب وي له ازله

ناروي ۲۲ جولای ۲۰۱۱

ڊپر عمر

يو سڀي سو پوه زار يو خدای تعالیٰ ته
 هيله مند سو د اوږد ژوند خښتن تعالیٰ ته
 مهربان سو پر خالق چي مراد دي وايه
 دده مخ ته د سيب وني وي لسه ورايه
 دی يو وني ته گوري په گفتمار سو
 لاس يي پورته په دعاء او په اظهار سو
 عمر غرواږم د دي وني د برگونو
 پاني ډپري څرپدلې تر زرگونو
 ورتنه راغله ملايکه په جواب کي
 امکان نسته په زرو کاله په جواب کي

يو ځل بيادي په اظهار د خپل سوال سو
 د منو په اندازه ورتنه په خيال سو
 مني ډپري تر سو و په څرپدلې
 جواب راغلي د امکان ده وتلبي
 دی په فکرو زار يو په دعاء سو
 الله را کړي څومره ستاسي په مرضا سو
 ملايکه ورتنه ووييل سڀي ته
 د الله فرمان دي ټول تاته واوره بيخي ته

څومره ستا دي ډېر ملگري په ژوندون کې
د سړي پر سر کېو کال تاته افزون کې
دی راضي سو سو قبوله په پېرزوینه
سو لگياد خپل ملگرو په شمېر نه
شپه او ورځ په چرت کې ډوب سو د یارانو
واقعیت کې دی فارغ د قریبانو
چې هر څومره ده تلابن وکړله توانه
پیدا نه شو هېڅ ملگری له رشتیا نه
امانزیه د سړي زړه په ژړا سو
د کلو خواری عبث په واویلا سو

ناروي ۰۸ نومبر ۲۰۱۱

د مینې هوسی

زما د مینې هوسی منځ پر بیا بان سوه
د ظلمو د چنگه خلاصه همزمان سوه
په خپل کور کي جوړ ستم سو د بې رحمو
ناچارې وه ترک د مینې په خفگان سوه
د نااهلو منځ کي ژوند خو مړه مشکل وي
د پردیو په وحشت کي خلک حیران سوه
که منطوق او استدلال ته زور توپیک وي
په کابل کي ډېر بې وزلي ترې قربان سوه
لوی مالک روزي رسنان د هر بنده دئ
امانزیه په توکل کي ټول عیان سوه

ناروي ۲۹ جنوري ۲۰۱۱

د صبر کاسه

توان مـي نـسـتـه حـوـصـلـې کـمـزـورـي کـېـرـي
اوس د صبر کاسه تشه لا تشه پري
اوس پـه وـهـږـم چـي خـوانـي د قـدـر وـه
رانـه وـلـاړه بـيرتـه کـلـه راسـتـنـې
خـه چـي هـيلـي د خـوانـي وې هـغـه سـولـي نـامـرادي
هـد فـي و و چـي سـبـا بـه د و طـن چـاري سـمـپـري
کـه وـي جـاړه خـيـال مـصـروف پـر بـه وده وې
پـه نـا وړه عـمـلـونـو پـنـځـمـاني پـه زړه کـي لـو پـري
خـو شـبـخـتـي بـه پـه نـصـيب د هـغـه چـا سـي امانـزيه
چـي هـو نـبـيـار يـې هـم نـشـيـنه پـه بـغـل کـي ودر پـري

ناروي ۱۳ د سمبر ۲۰۱۰

خبري

زمانه واوره په خبرونه شل کېږي
 په انجام کي حقيقت تل څرگندېږي
 روس به دې پرېچلو پلینو مونږه
 ورسره به وه افغان ته مل دامنه
 امریکا اوس جوړوي کنفرانسونه
 هر ورځ وي راتنه شنه نوي دردونه
 که دوی غواړي د ناسور زخم پيدا کړي
 په رشيتيادي د افغان سره ملتيا کړي
 په دې کار کي درې اصله ضروري دي
 د اردو سيمبالول ورتنه حتمي دي
 گومارل د اهل کار چي وي په کار کي
 د سپلين بنه تماميږي په روزگار کي
 ماشيني کادرونه ته ټول بهي تجربه دي
 صرف خبري وررسېږي بهي فايده دي
 په مديران دي حلېږي پرابلمونه
 په رشيتيا که پروولس لري خيالونه
 تجربې چي د تهداب په پخې نه وي
 سرد نوي زده کول يې ترخې بنه وي
 که هر څومره څوک سرزوره سي په کار کي
 چي انصاف پکښي کي نه وي ځان به خوار کي

سرد وخت دئ پر چارې بڼه غور وکړئ
بې تصمیمه پښېماني هم بڼه غور وکړئ
په دقت که لږ څه ځیر سوډې سوالو ته
امانزی فکر کوي دې مشوروت ته

ناروي ۲۰۱۱ د سمبر ۲۰۱۱

جام

د شپې په نیمایي کښي مي مېلمه د میو جام سو
د نشې په خوب بیده مي هغه سرو گلوت ته پام سو

په احساس کي د سرو وینو حرارت پکښي څرگند وو
زړه مي پوه سو واقعیت کي چي د میني پکښي پند وو

لېونی هوس مي ځیرد بادامي سترگو پر لور سو
ما چي هغه لمسولې خوار زړگي راته پر شور سو

شېلا سترگي بن کارېدې په تور کي بسوري
بې اختیاره کشیدل د زړه رینښې پر هرې لوري

په ځیگر کښي مي تودوخه نابیره توفاني سوه
د احساس په لېوتتوب کښي بیهوشي هیجاني سوه

سترگي پتې خورې میني په زانگو کي زنگولم
خدای شاهد دئ چي احساس مي په باغو کي گرځولم

چي د بخت نیلی دي مل وي امانزیه

په خوبنیو کي خوند تل وي لپونیه

ناروي ۲۰ مارچ ۲۰۱۱

تنور

د اور په تناره کې موی وطن کباب کباب سو
تور لوگي یې پورته کېږي په پرهار بېتاب بېتاب سو
د خزان یخني چي راغله پر گلونو د وطن زما
مرغان هم سول بی وطنه پر مېلمه عذاب عذاب سو
د گرگین په شان یرغل پر خاوري جوړدئ
اندېننو ته مې د سوال جواب جواب سو
بیدار اوسئ افغانانو خپل چمن ته
د فریب نوی شعاع راته بباب بباب سو
د افغان پر هره پوله ننډاره سو د پردیو
غم پر لیڅه امانزیه د خونې کریاب کریاب سو

ناروي ۱۰ نومبر ۲۰۱۱

ترسهاره

ستاد مینې په زانگو کي زنگېدلې ترسهاره
تور ماتم زړه کي مېلمه وکړېدلې ترسهاره
د ناورین تېو زهیر په ټوله توان کړم
دردونه به یې علاج وینېدلې ترسهاره
د وطن کلو کوڅو کي د بنمنان گرځي پرېمانه
امانزی په شواخون کي زورېدلې ترسهاره

ناروي ۱۱ نومبر ۲۰۱۱

پسرلی

ننه یې ویښم پسرلی څنگه غوړېږي
د گلونو مېلمستون څنگه جوړېږي
بلبلان تازه په جوش د ساز او ازسي
نناخبره سپینه ورغ ورتنه شپه کېږي
لاله نده پسر سپیرونو مېلمه سي
د نغمو لپاره خوله هېڅ نه بنوړېږي
پر راغبرگ سي د خزان ساړه بادونه
سره او ژي پر رنګونو څر څنگه ور کېږي
ژمي راسي د گلونو و تېغرتول کېږي
تول سپیره سي امانزيه حوصله ورتنه تنګېږي

ناروي ۲۰۱۷/۱۲/۱۱

اشعار

د اشعارو په ليكلو مومي د خپل زړه تسلي كړم
په ناپايه سمندر كې توكل په تعالي كړم
كه پر زړه سيي يو الهام د خو خبرو
ټول حواس ورتنه بېگار د هلو ځلو
خوار زړگي مې ناتوانه د هجران په اور سوځېږي
بېچاره اولس ته گوره چي ټول كور په كور ځوږېږي
تور د ظلم غوږ بدلې نن زموږ پر خاوري باندي
د وحشت سفر شروع دئ سو مرگي زموږ پر لاري
پر يوه شعر راټول سي نابلي ډېر گرومونه
امانزيه بڼه فرصت دئ قلم واخلمه هېر غمونه

ناروي ۱۷ سپټمبر ۲۰۱۰

د ارغنداب رود ته

زما د زړه تسلي کېږي چې دې گورم
 خاطرې را پسه يادېږي چې دې گورم
 د خوښۍ نه زړه رپېږي چې دې گورم

بنکلا جوړه د کوهک د غره پرسروي
 د اوبو مسو مسو تي خپې دې سر پرسروي
 خيال مې ستانه نه بېلېږي چې دې گورم

ستا پر غاړه مجلسونه او قصې وي
 پسرلي به ستا پر څنډو و غرغړې وي
 څل پرتا باندي چلېږي چې دې گورم

نفس تنگ سم مخ نيولی ستا پر خوا کړم
 تاته راسم تنفس بېکلې هوا کړم
 غم مې ليري رانه کېږي چې دې گورم

شنه گلان دي شني اوبه دي لمر کې برېښي
 تک شين مخ دي د هندي غوندي برېښي

زړه په تا باندي خوښېږي چې دي گورم

په تا بناد ډکي ولي ليري کښتونه
ستا پر غاړه شني باغچې شينکي باغونه
رنځور فکرا رامېږي چې دي گورم

تولسه عمر ستا پر غاړه شنه کښتونه
شپه او ورځ وهي درانه درانه مزلونسه
هروچ خلق په تا او بېږي چې دي گورم

د شملې غميان په خاورو کي پتېږي
دويار شنختي دي نورور کي شوې نرېږي
د اولس او بڼکي بهېږي چې دي گورم

لوبسه سهوله ډېر مشهور د بيازيگرو
معاملې دي په پيڅو رد يرغلگرو
پر ځيگراو بڼکي تويېږي چې دي گورم

لويې تبلي کړولي يېم بې توانسه
راته جوړ سول جنجالونه ډېر بې شانسه
تول افغان پکښې کړېږي چې دي گورم

خومره علم مخکي درومي په نړۍ کي
انسانان چي ژوند کوي په خوش بختۍ کي
هومره حرص د دوی ډېر پرې چي دي گورم

لوی خالق ه اراده مو په نصیب کړې
د وطن مینه غنې تلې ته حبیب کړې
امانزی په امید کړې چي دي گورم

ناروي ۰۴ دسمبر ۲۰۱۱

د چرخي پله زندان

د چرخي پله پله په زندان كې
شاوخوا جگ دېوالونه
په دې پروړتته سوي
شپه او ورځ مورتته يوه وه
سختي شپې مورتې ولې
دېر اوږده لوي باركونه
پكښې جوړه لوي وينگونه
دېر برباره دهلېزونه
لومړي بلاك كې ستر وحشت وو
د چرخي پله په زندان كې
اوس پښه دروازي وې
غټ قلفان پخپله خپرلې
هر قردم كښې وي ولاړي
ټولته ورځ به وې ترلې
چا چې خپله وې ليدلې
اتيا كسه جهلاره
رحم نه وو خدای لسه پاره
ټول بنديان ناسته وې بېكاره
انساني حقوق پايه مال وه
د چرخي پله په زندان كې

یو تشنه نابد او داسه و و
 دروازه پکښه کې کي ننه وه
 نیمه ورغ بیه انتظار وې
 په موسم کې د سوره ژمي
 خا طرې وي د مرگ وني
 هلته وه لوی قطارونه
 په ساعتو وه نوبتون
 هره ورغ بیه وه عرضونه
 زنداني دموکراسي وې
 د چرخي پلوه په زندان کې
 خلگ رېږدېدل د یخه
 دلسوزي خو و بېخي ننه وه
 کړکي ته وولي پنجره وې
 خو هیڅ داري ماتي سوي
 شواوخوا په هرا طاق کې
 ډېره واره وه کلکینون
 هغه خو کوک چي د اطفراف و
 همپشه لوی پرابلمونه
 په قدرت کې خو د خواهان و
 بې انصافه ظالمه ان و
 خپل اولس ته د بنمنان و
 ته ولد خاد کثیف سیس تم و و
 د چرخي پلوه په زندان کې
 د دوبي په گرمي کې
 د خول و دربان دي چ و و و

دېر افسوس به چاته راغلی
 چې پر څه باندي بندي يم
 خيانت و وطن تنه نسسته
 خيانت اولس تنه نسسته
 نه مې مال د چا غلا کړی
 نه مې هيڅوک دئ وژلی
 نه مې حق د چا غصب کړی
 صرف يوه گناه زما وه
 چا پلوسې مې نه کولې
 د چرخې پلې په زندان کې
 چا وې پلنې پې شاک کړې
 څوک اخته په خوس دوزي وو
 بل خوشحال تر ویش په چور وو
 جوړوي غټ بلدينگونه
 هر ورځ خورې رشوتونه
 نه پوښتنه نه هم سوال سته
 نه بازخواست ته کم مهال سته
 جوال په شاد سترگو حال سته
 څوک يې نه وينې په سترگو
 د چرخې پلې په زندان کې
 پراته دېر بېچارگان وي
 خپل لښه خانې به بې خبره
 پردی لومړه کې راگيرسي
 دوسيه سي ورتنه جوړه
 اقرار او خلی تي ترې په زوره

رحيم نس ته خپل پلر خلكو
 ننه پوښتنه پلر بېوزلو
 عقل تل ورتنه حيران دئ
 بېخني ډېر پرېشه پرېشان دئ
 تل د زړه خنځيره بيېشان دئ
 ښه عادل نظام پلر كار دئ
 تل ول تاريخ ده ازمايلې
 د چرخي پلر په زندان كې
 ماليلې دېر خوانان وه
 چا نوكلان ځني ايسر تلي
 د لاسو موات وه هډوكي
 يوازې بې په وه پوسر تكي
 په هفتو بېدار خوابي وه
 ياپه شه پو بېه جزايي وه
 پوچ ويول خوا بېه حتمي وه
 دغه څه رننگ شرافت وو
 دننا اهل ورياسر ت وو
 د چرخي پلر په زندان كې
 د ملي زعيم لپاره
 په كار ډېر تجربه ده
 عمر ډېر تر پڼځوس كالو
 ډېر ضرروردئ په هر لاره
 دې بېه خوا لاص د عياشې وي
 ننه بېه ډېر احساساتي وي
 كار يې تل مشورت وي

عاطفه یی بښه یی وری وری وری
په راولیس یی دلوسوزی وری
شرط په کار دئ امانزیسه
که د علم په پنا کي وری لوی سوی
یا تعلیم د مور او پلار یی وری لیدی

ناروی ۱۴ سپتمبر ۲۰۱۱

ميوڼد

ژوندي ساته افغاني غرور په ژوند کي
شمه جگه بڼې مزي کوه په خوند کي
چي ساتلي مېرنيوز مور تار يخ دي
د ملي گټو ارزش وي په پيوند کي
رښتني افغان جار بېرې خپل تر خاوري
امانزيه بڼه بېلگه يې په ميوڼد کي

ناروي ۲۵ مارچ ۲۰۱۱

الهام

خپل د زړه الهام ليکمه په په تحریر کوي
هر څه بنسټ کارې راته اوس بڼه په تفسیر کوي

کله ول وېرې د صبر په کاسه کې
کله باز غونډې شجاع وي په تعبیر کې

غارګۍ د مینې خپل وطن ته ورکوي
یا هم زړه ورنه غوټه سې په تقصیر کې

مسافر خیالونه به بوزي اندېښنو ته
یا یې وټېرې د لایې په زنجیر کې

تمناده عاطفې چې په ځلا سې
څه ناڅه ځنې را اخلې په کفګیر کې

کلمات د پېرزوینې سې سره ګڼې
امېلونه ځنې جوړ سې په تقریر کې

درک د عقل چې پر لار د غایې درومې
په لیکلو روحیات سې په تغیر کې

پہ کرم کي د هر کار مالک رحمان دئ
امانزی اوس اختہ سوی پہ شوگیر کي

د سمیر ۲۰۱۱-۲۴

غرق

په خيالو کې غرق اسمان ته پورته کېږي
 دغه وخت کې ټول انصاف ورنه ورکېږي
 په رانه عقل تحليل ديوشې نه کېږي
 صاف ضمير ورڅخه ورک سې نه پوهېږي
 نښه خبره د ټولني هيلې څه دي
 خپل پر طرز باندي مين نور نه بڼورېږي
 احساسات د عاطفې چي لبر تياره وي
 پر زړو عقودو ولاړلانه صبرېږي
 د زړه ځاله چي خالي سې لپه پر زړو نه
 وچلانده ټول په يوشان ترېنه سوځېږي
 امانزيه خداي دي دوی ته انصاف ورکېږي
 لابه کله سد په سر کې ورتنه لوبېږي

۲۵ د سمبر ۲۰۱۱

بهار

د ژوندون بهارمي تپرسو هيلېي زمانه سوې تر سره
د اميد هڅېي نامرادي پخېي نه سوې تر ثمره
چي روان مېي د ځوانۍ ارمان پر لوري د خزان سو
تور سېلاب و وپه وطن کي چي يې ډوب کړم تر ځيگره
شمين چمن کي د گلزار غوټي لانه دي غورېدلې
د خيالونو ارزوگانې پوره نه سوې ترکمـره
اوازونه د زرگي مېي غواړي وکړي پروازونه
خو بلبل يې رنځور سوې اور کي سوځي تر وزره
دعا کړم له لوی څښتن ته نامراد زرگي رانښاد کړي
امانزيه غايه پرېرېده خوښۍ نه سوې تر اخره

ناروي ۳۰ مارچ ۲۰۱۱

پردی ستم

ستاد مینځي پراوږه راسره غم دئ
دوطن بنځلی بهار زړه ته مله م دئ
راته بنځلی معلوم مېرې په نځي کي
افتخار دي تلل و ماته مقدم دئ
په شېبو شېبو مېرې فکرو روان وي
چي بيلتون وي قسمت هم و ماته گرم دئ
د نژدې دررس پدلاي نه سم گرانه
ستا چي غم په هېروم هغه قلم دئ
د اولس مینځه په کارده امانزيه
هله جوړ پردي ناورين پردي ستم دئ

ناروي ۲۲ فبرال ۲۰۱۱

خوب ليدل

خوبه خو مره مهر بېان يې زه دي بوتلمه مکه مکه تې ته
د طواف په هر پر او کي ما کتله معظمې ته
د حرم په محوطه کي پورته کبسته گرځېدمه
لاله نده سرگردان وم هېڅ په ځان نه پوهېدمه
د صفا مروا غونډې ته د ورنگ په اندېښنو وم
ابراهيم مقام ته ځير چي د نفلو په درېدو وم
چي راوېښ سولم له خوبه تر حد ډېر ومه ستومانه
هم لذت پکښي کي نغښتي بېخي ډېر ومه حيرانه
د څښتن قدرت ته گوره ناممکن کار راممکن کړي
که لرتوان د امانزي وود مکه به بيا ديدن کړي

د سمبر ۲۰۱۱ - ۲۳

د اولس نغ

د اولس نغ پورته کپه کپه پري تراسمانه
غلبه يې يې نن رس پري تراسمانه
نور لاهم خلک خور پري تراسمانه

د بنمان دي هره ورځ په توطيو کوي
رقيب ان دي هر گري په مشورو کوي
د پرديو و خدمتگار دي په پردو کوي

خوک تېشه وهه نفاق او بدبختي ته
خوک لمن وهه نفاق او بدبختي ته
خوک ولاړ وي خپلې گتې او خواري ته

چا جوړ کړي د پردو مزدور لاهه خانه
زړه او فکرمغشوش سوي بې لاهه خانه
ژبي يورنگ زړونه بل سوله عيانه

دورنگي يې په چه روکي معلومېږي
چالاکي يې په کړو وړو کي ظاهري

سپين سترگي يې په ليدو کي څرگندېږي

خپل وطن ته سم دښمن دئ گرځېدلی
خپل اولس ته ماززه رجن دئ گرځېدلی
خپل ژوندون ته کبرجن دئ گرځېدلی

عقیده يې خپل وطن ته د ارې ده
مفکوره يې خپل اولس ته د دعوي ده
اندېښنه يې د پرديو پوهه و عدې ده

غليم گوره سترگي سرې پردې وطن دئ
ورته جوړپه ټول تاريخ کي يې دښمن دئ
خو افغان بچي يې تل درد کي دردمن دئ

مقابل کي د وطن بچيان بيدار دي
دسيسو ته د غليم په توان هونبنيار دي
قرباني ته سرپه لاس خوانان کتار دي

د تاريخ په دې ترڅو حساس شپېو کي
دښمنان ټولنه مصروف سول دسيسو کي
امانزيه مخ بې تور سي په سکر و کي

ناروي ۲۹ نومبر ۲۰۱۰

زما وطنه

په امید د سولې تاته انتظاریم
خوشبختی ته هر ورځ سترګې په لاریم
زما د زړه بلبل خااموش دئ په چمن کي
د سببا بڼکلي وږمې ته انتظاریم
که سهار نسیم یو ځل پر لگېدو سو
د بورا غونډي د گلونو په دینداریم
د گلاب غوټی بڼکلا ته ځان جوړ کړی
په راتلو د بڼو نغمو زه د بهاریم
جوړ به نوی شورماشو رسوي د بلبلو
امانزی به د خوښیو په کتاریم

ناروي ۲۵ اگست ۲۰۱۱

ميراث

زمور او لس ته په ميراث کې تربگنې ده يو تر بله وارثه کې دېره نغمې د بنېمنې ده يو تر بله يو چي لږ په گېده مور سي د بل سترگي باندي سرې وي همېشه دغه قصې دي خوا بدي ده يو تر بله پر ناحقه بهانې جوړي پورته چيغې او نارې کړي قناعت په منځ کې نسته خواشيني ده يو تر بله چي منطق په منځ کې نه وي زور جانب قانون چلېږي بېره نسته د الله نه خپل سړي ده يو تر بله د خبرو چي وارو سي درچه به کړي غټ غرونه امانزيه سود يې نسته رسوايي ده يو تر بله

ناروی ۰۵۰۵۲۰۱۰

مینه نسته

وروړگلکوي سره ورکېږي
 زړه سوي هـيخ نسته معلومېږي
 مينه نسته مه رکه م سـو
 بسې غـوري ده تـور مـاتم سـو
 نفاق هر کـورتـه رسـېږي
 راتـه جـوره تربگنـي سـوه
 د سر خـوبـمـخ تـه خـواري سـوه
 زړه پـرېشـان ورتـه سـولېږي
 هيلـه خـه سـوه د پـرونـو
 پـه مـيـرـاث وه د نـيکونـو
 توجـه نـه ورتـه کـېږي
 مـوږ مـسـئـول د حـفاظـت يـو
 خپـل د خـاوري پـه عـزت يـو
 پـه غـيرت پـرتلـه کـېږي
 پـرزوينـه وه هر کـله
 مرسـته ولاړه يـو تـو بلـه
 تهمـت خپـل ورورتـه جـوړېږي
 تـه دا ولـي بسې پـروا سـوي
 نـن دـي خپـل کـورتـه بلا سـوي
 تـول اولـس دـي پـه خـوړېږي

د رواغ پر پرېده تهمت مه کړه
د دوستۍ مرام په زړه کې
مشکل ته ټول خپله حله پری
غېرېږدي خلاص اولس ته نن کړه
رضائیت ته د خښتنې کړه
ټول کارونه به به سه مېرې

اکتوبر ۲۰۱۰-۱۲

ننگ

افغان بچۍ ولاړ دئ ستا مقام ته نن په ننگ ننگ
ټول احساس يې قرباني دئ مېنلوي زړه نن په سنگ سنگ
تاريخ ورتته ليکلي يې پر زړه گۍ د وطن مينه
فولادين عزمونه گوره هيله سته نن په غورځنگ ځنگ
زور مندان که نن تا او پرې د پرديو په لمسون کي
د شهيد د وينو څاڅکي ته پر يوله نن په لونگ وننگ
پيوستون زړو ته راغلي زمزم يې دي د يووالي
ورور او خور ټوله درې پرې يوتر بله نن په څنگ څنگ
سرې سترگي دي د ميندو تر مۍ او بڼکي تر بهرې
اما نزيه ورتته گوره توري بيا سوه نن په شرنگ شرنگ

ناروی ۱۹۱۲۲۰۱۰

وطنه

سرې مرمۍ دې هرې لوري ته اورېږي
 ستا لاسه غېږي غلبلي دي پورته کېږي
 د نا اهلو په لاس ته يې کباب سوی
 دا سرې وينې د زړگي څخه بهېږي
 ستا تر نام او لور نښان دي سپلنی سم
 سترو حشمت دې چي ولس دي په سوځېږي
 جنازي د بېوزلان وپوه قطار دي
 هديرې دي هرې خواته پراخېږي
 ستا د نښمن دې فريکاري نن په کمين کي
 بڼه ځوانان دي خپل لاسه تنه نه بېلېږي
 سد مو خلاص کړئ د بابا باتور بچيانو
 د نفاق زني ستا کورته پاشل کېږي
 خپل د عقل استدلال پروطن وکړه
 که پوه نه سي نور به هر څه ويجاړېږي
 خپل په لاس ټولنه ويرانه ويرانې ده
 امانزيه ته ټول فکرونه کنگلېږي

ناروي ۲۰۰۷۲۰۱۱

گل

سحرگاہ په لمخاته کې شبنم پروت ستا په لمن کې
 مروارید دې پرمخ برېښي که سنبل بیا په گلشن کې
 دامنمه چې قدرت ښکلاده ستا په نصیب کې
 د عطرونو پېرزوینه چې وتا ته حبیب کې
 بلبلان بيماره گرځي سرگردان ستا په چمن کې
 کاري ډېر لور فریادونه ټول جهان ستا په دیدن کې
 د سهار ښه ترانو لوره مخصوصې هنجري دي
 خپل د مینې په اظهار کې بنایسته جوړې نغمې دي
 امانزیه ورتنه ځیرسه لوی قدرت قایم مقام دي
 ټوله ژوند یوه لحظه ده د هر کار دایم انجام دي

۱۹ دسمبر ۲۰۱۰

وطني شعرونه

نوی عصر

نوی عصر شروع سوی د بریا خبرې کېږي
 پرمختګ دې هري خوا ته د شفا خبرې کېږي
 تمدن طغيان اخستی هر ورځ رنګ بدلوي خپل
 ټول سیستم کمپیوټري سو د رنګا خبرې کېږي

بله نگونه ابادېږي سړي یې خپې ژي تراسمانه
 وسایل بیخي مېرمن په کار لوبېږي تر توانه
 هم بنایسته وي بې نظیره هم لذت د روح لپاره
 خدمت ټوله بشري دې توان جارېږي تر انساني

د نفرت چيغې دي پورته نن د جنګ په مقابل کې
 د مرګې څخه بېزاره زړونه تنګ په مقابل کې
 د خدا خوږې خبرې په هر کور کې مجلسونه
 د وحشت ترانې ورکې نوی ترنګ په مقابل کې

افغاني ځوانان که پوهي د کتاب لاره دي خپل کېږي
 ټوپک ليري کې له ځانه د حساب لاره دي خپل کېږي
 علمیت ته دي رجوع کېږي چې اګاه په تمدن سي
 تو لعنې دي پر جګړې سي د ثواب لاره دي خپل کېږي

د مرگونو و تېغرتول سې د افغان د کلي کوره
نور دې بس سې سوي چغې غت ارمېان د هري لوره
اوبنکي پاكي کړئ د ميندو ووسيلې لږ څه پروکړئ
جهالت دې رانه ورکي ظالمان دي شي نسکوره

نه دي دين نه دي دنيا سوه اي نادانه خان مرگيه
نسته حوري او غلمان بيا اي ناخوانه خان مرگيه
جهنم دي په نصيب دئ ته قاتل د شهيدانو
خپل دي دواړي خطا کړي بي ايمان نه خان مرگيه

که دي موخه شهادت پرخپل وطن وي
يا ظالم دي پراولس جاهل دننم وي

تول منم چه چي د زور جواب به زور وي
مرا مون نه د پردي وتول اغزن وي

موري دوی ته دعا وکړه چي د جهل لاره پرېږدي
خان تنوير په علميت کړي چي د بخل لاره پرېږدي
جهاد وي د خدای لپاره نه د بل چاپه چوپړ کي
د انصاف تله دي خپل کړي چي د دغل لاره پرېږدي

دغه ډېره بد بختي ده پر مکتب دې حمله کېږي
 په بينا سترگو وگوره پر مذهب دې حمله کېږي
 د ولس سره جفا ده که د دوی مکتب وي جاړسي
 غلیم نه کېښي ارامه پر منصب دې حمله کېږي

بې شرمي تر حده تېره کمپيوټر هم په نښان دئ
 بېنواد سترگو خاړه حقيقت ورنه پنهان دئ
 څوک چې علم ته خدمت کړي يا په فکر د انصاف وي
 د دښمن حملې پر کېږي څومره زور ده په تـوان دئ

د افغان غښتلي ځوانه پر ځوانې دې برکت سه
 عذرو کړه مور او پلار ته د تيارې نه دې رحلت سه
 که د علم په رڼا کې نوی ژوند ځانته سمبال کړي
 بڼو ونځی سره ياري کړه مخ پر لمر دې حرکت سه

د جهان سره يو ځای شه پرمختگ ورځني زده کړه
 د تاريخ ژوند نه راووزه تمدن مخ کې پرده کړه
 هم به ستا خیر پکښې وي هم فايده ټوله ولس ته
 په هر کور کې ډېره بله ورته جگه دې شمله کړه

موري خداي ته دعا وکړه چې ځوانان په ژبه پوه سي
 رخصت واخلې د ټوپک نه د سواد په گټه پوه سي
 په هر کور کې به مسکا وي غم به ليري ورنه ځغلي

امانزی به وي خوش حاله که ځلمیان په دغه پوه سې

ناروي ۱۹ سپتمبر ۲۰۱۱

سمندر ه

چې په ناز به در روان وم ستا ديدن ته
د چرتونو پوه ته الو کي ستا لمن ته
غم به ليري رانه ولاړی ستا په غېر کې
هله بيا به زړه در توپ کړه ستا گلشن ته

رانسه ولاړه به غمون نه ليري ليري
يا به جوړ سو وه نور جشنونه دوري دوري
ديارانو په مجلس به زړگي بنساده سو
مطربان له بغلو ونه گوري گوري

هم نخا وه هم سرود د بنو خوانانو
بنسه اشعار او شاعري د شاعرانو

ورور گلوي وه اتحاد په خپل قوت کې
بنسه وعظونه به کېدل د عالمانو

نابره ديخني توپيان را خپور سو
ناعلاج به غم پاشلی په هر کور سو

بـي انصـافه شـعـارونـه را پـيـدا سـول
نـا کـراره چيغـي پورـتـه شـور مـاشـور سـو

هـره ورځ نـوي غـمونـه کـوتـه کـېـري
پـرزړگـي نـوي دـردونـه مېلمـه کـېـري
د هـجـرت او پـردېسـي چيغـي سـوي پورـتـه
تـربگنـي هـم د افغـان پـه پـڅـه کـېـري

د بـدلون نـوي فـکرونـه پـه نـړۍ کـي
تاکتیکونـه الیشـېري پـه بېـړۍ کـي
هـد فونـه سـتراتيژيک نـور هـم مـحرم سـوه
د وړيـو اـختلاف سـو پـه شـړۍ کـي

ظـالمـانو د مـغل نـقاب اغـوسـتي
د بـنـمـانو د گـرگين سـپـلاب راو سـتي
وچ لاندې توله يـو شـان پـه سـوځل کـېـري
جـهان سـوز د خپـل پـلان حـجاب اـخسـتي

د تـاريخ پـه اوږد پـړاو کـي بـنـه څرگنـده
د ظـالم شـکسـت حـتمـي وي پـه بـر بـنـده
کـه بـنـکرونـه د هـر چـا بـيخـي تـېـره وي
ماتـېـدل يـي الهـي وي پـه زغـرنـده

په هرځاي کي مخکه سره زموږ پر شپه سوه
تاريکي د هري لوري پر خپره سوه
لاره ورکړه هر څوک مخ پر بېديا سو
کلي کور کي د تونښي پر سرد عوه سوه

د خروش ډکي سيني را توپاني سوي
سمندر زړه کي رينښي را طغياني سوي

سونامي د هيچا زړه نه لوبدلنه
خپرولاري تکي بيارا اسماني سوي

د الله د ستر قدرت ژوندی مثال دی
د ژوندون اخير زوال نري شامال دی
ټول نيمگري تلابونه به ماتېږي
امانزيه د توبې کمکي محال دی

ناروي ۲۵ نومبر ۲۰۱۰

سمسور

زما پسه سترگو لیدل کپړي
گوران و طن راتسه سمسور ډېر
چرت چي څومره راتسه ډېر سي
اندېنې وي د خپل کور ډېر
څه چي زړه مې منل غواړي
رانسه غلغلي دي پېغور ډېر
چيغې ژرسېم اور ډېر دلای
څوک چي جوړ کړي راتسه ش ډېر
څوک وحشت چل غول غواړي
امانزیه په پردی زور ډېر

ناروي ۱۵ جولاي

زموږ خاوره

زموږ خاوره طلايي ده ټولې ډکې يې تپې دي
د تاريخ په اوږدو کې ورتنه جوړې دسيسې دي

غليم پروت وي په خزې کې هرگړې نوي خيالونه
که يې لږسد سرتېره ورسې په دروغ جوړې گيلې دي

خپل په کور کې هرڅه غواړي ابادي يې ډېره خوښه
د افغان کورته بلا دي پراولس يې سترگې سرې دي

ډېر کلونه په چرتو کې د هلمند د اوبو غلاته
د تخريب غټ پلانونه هره ورځ جوړې حملې دي

ځينې ناستوي په خزې کې زموږ د خاورې د بڼمنان دي
يا پښتون د سترگو خاردۍ يا زموږ جگړې شملې دي

د نفاق زاړه تخمونه دوی بڼندي پر هره سيمه
شني روپۍ دي چې خرڅېږي د مصرف غټې بسټې دي

د نـامردو پلانـونـه د پـردې تـرشـا جـوړـېږي
ډېر هوس تودو او بوتو ته هلته گرو دوی کلمې دي

د خدای قهر دي نازل سې تل پر شومو هـدفونو
د چاه کن خای خپله شاه دئ امانزیه بس پلمې دي

ناروي ۲۵ مې ۲۰۱۰

زما بنکلی کندھارہ

پہ تہ تاریخ کی سستتا نکلونہ
د غ ز او و سستتا یادونہ
تہ افشہ ا ر و ی ج ہ ا ر ہ ک ہ پری
د و سست د بنس من تہ خہ و ر و ل ی
ہ ر ظ ل م ت ت ہ ر ا غ ل ی
ش ہ ی د ا ن سول سستتا مرونہ

د د بنس من ز ر ہ و سستتا ل ہ و ہ
د ن ف س ا ق بنس ہ و سستتا ی ل ہ و ہ
د ا ف غ ہ ا ن پ ر ک ر ک ہ و ر ج گ ر ہ و ہ
س س پ ر د ک س و ر سستتا اولادونہ

ن ن ہ م ب ی ا ن ا و ر ی ن ر ا غ ل ی
و ر و ر پ ہ و ر و ر د ی ن و ژ ل ی
س س ت ا ز ر غ ہ و ن چ م ن س و خ ل ی
خ ا و ر ی ک ہ ی س س ت ا س ر و ن ہ

یو ځل بییا امید و تاتاته
مخ دراوړي ستا و خواته
شمه جگه که په سبباته
بیازونډي که په ستا خیالونه

دولس مشوره گوره
پکتیادي سکه وروره
ننگر هارد خپلبي موره
درپه ییاد که په دورانونه

پښتانه ته ول سره ورونه
یوه ژبه که په هوډونه

ته ول که پرئ یی و د زه رازونه
راوړه نور ستا پیغامونه

دواخانته نیمروزه
دمزاره ته رگرډېزه
دلغمانته ته رجلرېزه
ستا و طندئ ستا هډونه

زمور خا وړه پښتونه خواده
پښور که په وازه خواده

لــر او بــر تــر ټــول یــو هـ خــو ا د ه
بــس کــه ډــر ســو ه ســتـا خـو بـو نـه

د الله ننه مرسته ته غواړو
په زاریو وورته ژاړو
وطن ډک سوپه ويجاړو
امانزی احساسومه ستا دردونه

ناروي ۱۴ د سمبر ۲۰۱۰

د ولس مینه

د وطن په ارمـانـو کـي
د گلشن په زمـانـو کـي
د افغان د زړه قـوت وې
تـول احـسـاس تـه بـرکـت وې
سـولـي تـه وې زمـور پـه زړو کـي
ولـي وـالـي ووتې د زړو نـه
لـي سـري سـولې د پـرزو نـه
پـر بـر بـدیا او پـه درو کـي
هـد فـونـه سـول نـيـمگـري
بـچـاره سـول تـول وگـري
چـمـن سـو پـه ورا نـدو کـي
تـه چـي نـه يـي تـبـاهي ده
پـه هـر کـور کـي خـپـل سـري ده
تـول مـلـت پـه اند پـنو کـي
د سـيـسـه کـه د اغـيـارده
د اولـس مـيـنـه پـه کـارده
د سـرتـاج وې پـه بانـدو کـي
پـر وـطـن وکـر په نظـرتـه
سـد دې راوـلـه و سـرتـه

امانزیه احساس تل وي په رگه گو کي

ناروي ۰۹ اگست ۲۰۱۱

پارلمان؟؟؟

پارلمان دئ درغلی ده قضات پکښې کي نسته
تولنه چال او چالبازي ده عدالت پکښې کي نسته
ضمیر کم وجدان کم زوری چي معنوي ورتنه خوشحاله
که عالم ورباندي خاندي وضاحت پکښې کي نسته
دغه بل دشرم خای دئ یا کمبود قضات دئ
عدالت که تامینېري رضائیت پکښې کي نسته
خوک خلاف د حقیقت دئ یا قانون سره په ضد کي
خپل خپرې به رسوا کاندې بنه خصالت پکښې کي نسته
غل چي غلا کړي یو مجرم دئ مددگار یې هم هغسي
زړونه ډېر دي خیرن سوي شفقت پکښې کي نسته
امانزیه دا څه کار دئ ټول جهان ورباندي خاندي
انصاف نسته په باطن کي ملي پت پکښې کي نسته

ناروي ۲۰۱۱-۲۳

کو هکه

زمــاروحيــي زمــاتــنــيــي
 تــه زمــاد ژونــد د پــوه وې
 تــل مــي ســترگو تــه ولاړيــي
 خپــل ســلام زه درلېر مــه
 احــتــرام د راســتــومــه
 ســتــا بېلتــون جــوړ کــړي غــم دئ
 شــپه او ورځ پرمــامــاتــم دئ
 راتــه جــوړ زړه کــي تــورتم دئ
 زه قريــبان ســتــا تر بنايستــم
 زمــاروحيــي زمــاتــنــيــي
 مــا چــي ســترگي لغړولــي
 ننــداره ســتــا د بنــکلاوه
 ســتــا پــه غېر کــي ســترگي روڼي
 مــا خــال پــوڅي تــاکــي کــړي
 چــي ولاړ پــر خپلــو پښــو ســوم
 ســتــا د مينــي پــه ليدو ســوم
 هــره خــواپــر گرځېدو ســوم
 د غــره ســرتــه درخــتلم
 زمــاروحيــي زمــاتــنــيــي
 لا ماشــوم د پلار پــه غېر کــي

پېر پېنښو لولاړې دممه
 بې خبرو دم نښې نښې
 پېر شېبو ومه خوش حاله
 د غمونو ووم فارغه
 د باباس سره به وممه
 پېر بې اغو بې مگر خېدممه
 هر ورځ فصلمو ته تلمه
 ستا پېر مينه زړه پاچا او
 زمماروحي پېر زمات تن يې
 د ميوو دي مننت بياريم
 سيال يې نسته په نښې كې
 شنه باغونښه شېرې بې اغچې دي
 بې مثالې ده دي ميووې دي
 بې كلی كور وې د زمريانو
 تفریگه اهد جنگي لالانو
 د افغانان د لښكريانو
 ارامگه اهد زرغونې تنه
 ستالم تن انتخواب سوله
 زمماروحي پېر زمات تن يې
 نن دي ويې ننم خوار او زاري يې
 تېرې تېرې پخوي سوي
 نه جرگه پېر د ميوو رويس خان سسته
 نه لښكري د احمد خان سسته
 ستاد بې كلي غره په سر كې
 د پښتون د كور په ور كې

د بامونو پمپه ممبر کړي
 څوک ولاړ توپک په لاس دی
 پر ماشه یې پرته گوتسه
 زما روح یې زما تن یې
 ستا اصلي وارثان څه سول
 رشید خان بیارار ولاړ کړی
 قوم خان ته هم ورځ کړه
 خپل بابا مې امان جانسه
 زه سرسوي یو لسه توانسه
 سررا پورته کړی لسه خاوري
 په هر کونج کې سته بغاري
 تری تم سم وه زمه واري
 د پردیو په منگل کې یو لوېدیځ
 راتسه جوی تلابندی دی
 زما روح یې زما تن یې
 یوه هیله ده د څښتن نه
 مې مورال موراژون دی کړی
 د پردیو شیره مو خلاص کړی
 اتحاد زمه وړ پوره سې
 یو د بله په پراوړه سې
 نه سمه تم وي د پردیو
 نه ژر د بې غوریو
 نه بهاران وي د مرمیو
 خپره بیا یو خوشحالی سې
 امانزي زړه کې بې نادې سې

زما روح یی زما تن یی

ناروي ۲۱ مارچ ۲۰۱۱

کندهار ته

نن قصي د ترور و حشمت دي ستا پر مېنه
افسانې د بد رغبت دي ستا پر سيمه
خپل بي سوچه دي و خان ته بلا سوي
د پردو په لمسون خان بيا خرڅوينه
نه پوښتنه دروېر نه څو ک د چا کړي
ملا مت ن ملا مت راترور وينه
لا به څو مړه پر خپل خان باندي تېري وي
ياتر څو بېه و خپل خان ته بلا وينه
د پلرونو افتخار دي خدشه دار کړي
په عمل کې خپلې پښې را پرې کوينه
پاکه خدايه ته نا اهل را پرلار کړي
امانزيه زړه ازار د عا کوينه

ناروي ۲۰ جولای ۲۰۱

ارغنداب

کندهاره سستا پسه غېر کېي ارغنداب دئ
نوم يې تللی پسه بنايست کېي چي شاداب دئ
جگ مې سترگو ته ولاړ يې پسه يوروپ کېي
زړه زهيري سې پسه مغزونو کېي عذاب دئ
کله گورم شين زرغون راتسه سمسور سېي
کله ويېنم کنډوالې زړه مېي بېتاب دئ
هره ورځ سوي نني نارې ديتيمانو
داصيل افغان زړه گي باندي کېي شاداب دئ
د کوشو کنډي کېي چي رايا د کورم
امانزې ډېر گورم کوي چرت مېي خراب دئ

ناروي ۲۷ جون ۲۰۱۰

ازاد او نیمه ازاد شعرونه

پخې خبرې

پخوانۍ پخې خبرې

راته ډېرې دې سپېڅلې

متلونه پاڅه سوي

ترکرو دې راوتلي

د هر چا زړه ته لوېدلي

د افغان باتوره کوره

ناخبر د خپله زوره

مېړني دې سوه کمزوره

د شملې گل دې ورک سوی

پخوانۍ پخې خبرې

غم تغردئ غورولۍ

زړه زما غليل غليل سو

پاچهي د ټپوسانو

دورنگي ده د روسانو

د پردیو پېښې کېږي
ستا نه ډېرې گیلې کېږي
خپل پر کور توطئې کېږي
خوک وایي وړې نس بنا مار دئ
پخوانۍ پخې خبرې
مخ په مخ راته یاري ده
سر مي ورک سنگر مي ورک دئ
د جولای عقل حاکم سو
خپل د هوډ څخه تېر سوی
عزم نسته که هېر سوی
تا د علم امساخه کړه
ارزښتونه دي لمبه کړه
یا دي نورو ته تحفه کړه
ناراستي د ځان نېستي ده
پخوانۍ پخې خبرې
سیاست زده کړه په مفهوم کي
دوست دښمن پکښې کي نسته
نه دي پیر سته نه فقیر سته

عقل څه وخت پکار پري
د بي عقل تخت نر پري
د پرون گدا پاچا سو
په خپل کرو باندي رسوا سو
چي و خپل ځانته بلا سو
د تانتو په کت کي ناست دئ
پخوانی پخې خبري
تيل ما تيل دئ په وطن کي
د توري شپې په غلا کي
نور پرديان راته ماهر سوه
مدعي راڅخه ورک دئ
د پلزن ورپسې څرک دئ
هره شپه چي بنه تياره سي
نژدې دوست راته لپوه سي
زما پرور خيال د پسه سي
زړه غمجن سي سترگي ژاري
پخوانی پخې خبري
لږ منه د نورو کله

تل د زورد پاسه زور سته
هم د سرد پاسه سروی
د ولس نه دي څه زده کړه
بنه بی زده کړه بیا کوزده کړه
ته د باد پر نیلي سپور بی
ناخبر د کلي کور بی
نن د خپل خاوري پېغور بی
کال دي تېر سو په لکړه
اوس ضرور ده بنه ککره
پخوانی پخې خبری
راته غم د پاسه غم دی
زما پر غاړه نن چاره ده
سور غمی راته پیدا کړه
په دوستي کي د بنمان سته
پر بغل دي غلیمان سته
تېري سوي څپې پر پرده
ځانته نوي چاري کښېرده
د ازار نه زړه کي رپرده

زه په تمه ته بيغمه

امانزی دي نه منمه

ناروي ۱۵ نومبر ۲۰۱۱

تاریکه وه

ورور کیسه راته کوله
توره شپه وه تاریکه وه
سرې د ژمي شپې وې
تور لوگي وه په هوا کي خر خپدله
ارامش د روح هیخ خای نه معلومېږي
هره ورخ یو پېښه کېږي
د اسمان پر مخ پرته توره پرده وه
پورته کښته د اوریخو د بدبه وه
د وحشت لمن خپره وه
توره شپه وه تاریکه وه
په درانه خوب کي بیده وم
نابره د درنو توپونو ریغ سو
زه راوینس سولم له خوبه

ما ويله چې نن بيا ده کومه لوبه
خو ضربې د هاوانونو
که مرمی وې د توپونو
يا انداخت وو د تانکونو
چيري بيا نوی ماتم سو
توره شپه وه تاریکه وه
خپل پتو مي پراوړو کړ
لڅي پښې مي ورځغستله
چي راوتم د کوره په کوڅه کې منتظر سوم
غلبلي سولي په زوره
حالت سم نه څرگندېږي
لوري کرې پورته کېږي
هيڅ مي سر نه په خلاصېږي
توره شپه وه تاریکه وه
يو وارييا نور درزهار سو
سوي چيغي تر غوړو سوې
پاس پر سرد ټوله کلي
دوه درې کوره سره پري

ويجاړ درې واړه کورونه
نه بې ورنه د پو الونه
چي تر لاندې وه هډونه
توره شپه وه تاريخه وه
لوی واړه تر خاورو لاندې
د چا ماتې ککړۍ وې
بې کسي وه په غمو کي زه لوبدم
په هيڅ شي نه پوهېدم
څوک لا وخته شهيدان وه
نور پر لاري ور روان وه
خپل په ځان پوري حيران وه
ما ورو تر لې زني
توره شپه وه تاريخه وه
زه چي ور غلم صحنې ته
د مرگونو سلسله کي
د خواخوږو کمبودي وه
بېوزلان په وينو رنگ ټوله تپېږي
چي شل تنو ته رسېږي

شهادت لره ستنبړي
مرستندوي خو بيخي نه وه
توره شپه وه تاريخه وه
خني کور تر کور تباه سوه
چا کي يو يا دوه ژوندي دي
هم واره وه هم خوانان وه
نراو بنخي ماشومان وه
ما ويل يا پروردگار
ساتندوی يې مددگار
رحم وکړې ته بداره
توره شپه وه تاريخه وه
هيڅ گناه يې نه درلوده
په هيچا يې غرض نه وو
خپل په محکه کي لگيا وه
نه اخته د چا په غلا وه
په بڼه خوی کي برملا وه
خپل په کور کي سره ټول وه
ټوله يو کور او کهول وه

نه محتاجه د کچکول وه
توره شپه وه تاریکه وه
نه روغتون په شاوخوا کي
نه ډاکټرو و نه درمل وه
رډي سترگي مو کتله
بنايسته ځوانان وگوره چي بي واره شهيد سوله
د مرگو مېله پر کېږي
هيڅ مدد نه ور رسېږي
د هر چا زړه پر سوځېږي
توره شپه وه تاریکه وه
د ظالم د بنمن له لاسه
لوی کوچنی مو تباہ کېږي
سحرگاه سوه د سهار په لمرختو کي
اولس گرځي په کوڅو کي
خلگ ټول اگاه کېدله
پسپسک سو يو له بله
چي دا څنگه پېښه سوله
توره شپه وه تاریکه وه

لوی ناورین پر ټوله کلي
د افسوس دغونه پورته
خوک روان سول هدیرو ته
د قبرونو جوړېدو ته
دوی ویله خدای ناترسه ظالمان دي
خپل د خلگو د بنمنان دي
د پردیو نوکران دي
توره شپه وه تاریکه وه
بنخ سوه ټول یو ویشته نفره
دغه خلگ بې گناه وه
سبا ورځ په فاتحه کي
مشران وه په جلسه کي
بس پوښتنه به کېدله
چي دا څنگه پېښه سوله
چا چي کرې دا گناه ده د لته چانه پېژندله
توره شپه وه تاریکه وه
خلگ ټوله وه په وام کي
ټول جرئت ورځني تللی

خپل دښمن ورڅخه ورک دئ
هر هوښيار ورته هک پک دئ
يو هد ف ښه خرگند پري
په يو لاس به هر څه کپري
که يو نه سو کلی کور به ويجاړ پري
ټوله خلگ په دې سلا سوه
توره شپه وه تاريخه وه
دغه حال چي چا ليدلی
پراولس يې زړه سوځپري
زمونږ افغان اولس ته گوره
ورور بېزار د خپله وروره
يو ځان خرڅ کړي پر پرديو
سترگي سرې وي يو تر بله پر چو کيو
د پيسو په وجه باندي اخته سوي پر بديو
توره شپه وه تاريخه وه
ظاهري خبري ډ پري
اتحاد راڅخه ورک سو
اعتماد او باور نسته

دورنگي په یارانہ کي

خوند د ورور په زولانه کي

امانزیه خپل سري سوه خلگ ډېر بڼه په پوهېږي

ورته گوره خپله دوی پښېمانه کېږي

هسي وخت ورنه تېرېږي

ناروي ۰۲ اکتوبر ۲۰۱۱

لوی اختره

لوی اختره بختوره
خومره تا ته په هوس وم
ما ویل زړه به می څه بناد سی
لږ وزگار به سم له غمه
زه به وکړمه څه دمه
ستا په غږ کي خوشحالی وي
پاک لباس نوي کالی وي
په هر کور کي مهماني وي
که وطن دي خپل وطن وي
لوی اختره بختوره
که آرام وي لږ فکرونه
د اسلام په ارزښتو کي
که څوک لږ څه معتقد وي
زړه دي سوځي پروطن خپل

رحم وکړې پر گلشن خپل

د خوارانو غریبانو

د بېوزلو یتیمانو

د بې کسه افغانانو

چیغې پورته تر اسمانه

لوی اختره بختوره

زمونږ کور په کور غمونه

صرف خوشحاله خو کسان دي

زړونه چوي سته دردونه

ډېر نا حقه پرابلمونه

هره ورځ ویني تویېږي

سم فکرونه زخمې کېږي

جنازې دي روانېږي

جوړي نوي بهانې وي

لوی اختره بختوره

د نړۍ مسلمانانو

دعا وکړئ لوی څښتن ته

غضب پای ته ورسېږي

بختور ورته اخترسي
لوی اختريې بختورسي
زړه ازاد فکر ارام وي
خوشحالي کور کې مدام وي
د اولس خرگند مرام وي
افغانان به سي نېکنامه
افتخار به امانزی کړي
چي خپل سر تر سپلنی کړي

ناروي

۰۴ نومبر ۲۰۱۱

زه باران یم

زه باران یم په حکمت باندي اوربړم

په بهار کي ښه پیغام راسره مل وي

د ژوندون ښه وسیله یم

طبیعت لره تحفه یم

په شپبو شپبو مي گوري

انسانان راته محتاجه ښه پوهبړم

ستر قدرت دئ په هوا کي خاڅکي کېږم

هم په غرونو هم ځنگلونو کي ځلېږم

زه اوربړم زه اوربړم

ټول بشر سترگي پرلاري وي و ما ته

محتاجانو ته خدمت دی په پوهبړم

پېرزوینه په رشتیا راسره تل وي

شین خراغ د شني فضا راسره بل وي

هوا پاکه فضا پاکه تنفس ته

د هر گل بڼه غورېدو ته مهربان یم
د زوزانو ژوندانه ته زه روان یم
زه د غرونو هسکو شوکو ته عیان یم
زه اور بېرم زه اور بېرم
چي زه نه یم پرېشاني په طبیعت کي
د سبحان په ستر رحمت کي حسا بېرم
احساسات د نېکبختۍ ما ته سنبل وي
پروازونه په هوا کي زما لپاره
هم پر لورې هم پر کښته زما لاره
شارپي محکي اوبه ومه
شېلې ټولي ډکومه
وچي محکي لندومه
زه اور بېرم زه اور بېرم
کله کله چي ژلۍ مي پر بغل وي
توپان زما بې ارادې وي
تند شمال زما په خوا سي
يا توپان ورسره راسي
پر چپه مخ راولاړ سو

زما مسير رانه خطا وي
سرگردان پر هره خوا وي
د هر چا سره جفا وي
زه اورېږم زه اورېږم
بهار تېر سي دوبي راسي
گرمي هم لمن خپره کړي
لږ خوبونه زه کومه
کله کله زه راځمه
منی خپل رنگ را بنکاره کړي
د زوال ما وسيله کړي
حياتي لاره قبضه کړي
شنې شنې پاني ژرومه
زه اورېږم زه اورېږم
رژېدل د پانو راسي
تويېدل د گلو بيا سي
ژمی راسي تند بادونه
ارامش د خوند خوبونه
ټول سي هېر د ژوند چرتونه

زه په واورې الیشېږم

زه ټولني ته تحفه یم

امانزي زړه ته توبنه یم

زه اورېږم زه اورېږم

ناروي ۲۸ مارچ ۲۰۱۱

توره شپه

خداييه كله به دا توره شپه رنهاسي
 د وحشت طلسم مات بيرته سببسي
 د تاريخ په سخت پړاو كې سرگردان يو
 افغاني فکرونه بيا پريوه خواسي
 لاس په لاس چي ټوله خلك سره ورکړي
 خط په زغرده د دېمن سره جلاسي
 د ملت واگي كه ستا په لاس كې نه وي
 غلبلي به دي او چته په هواسي
 د پردیو د ياري نه پرهبزوكړه
 مستقبل كې به فکرونه په غوغاسي
 د بحران نه د نجات لاره پيدا كړه
 عقل واچوه په كار چي زړه شفافسي
 د ناسور زخم وچود كې خاله نيسي
 يو وحدت دئ چي هغه لره دواسي
 ناخرگنده اينده لري په مخ كې
 عاقبت يې سنجوه چي خه به راسي
 ستونزي كله حلېداي سي بي زحمته
 پيوسون كې به توبنه ترسترگو بياسي
 معاملي دي خطرناكي په وطن كې
 سترگي خپل پرېټول ستره جفا سي

هر افغان دي تر خپل وسه تالابن وکړي
چي غايه او ارمانونه به بر ملا سي
د ظلمت تغرب به هله زموږ نه ټول وي
امانزيه چي نفرت ورتنه پيدا سي

ناروي

۲۴ سپټمبر ۲۰۱۱

تاته وایم (پ)...

په تاریخ کي شرمېدلی نه دي عهد نه دي پیمان سته
په اسلام کي رسوا سوی نه دي قول نه دي ایمان سته

ډېر مختوری د دنیا یې دورنگي په تا اخبلي
شرمېدلی د زمان یې په هر کار کي دي تاوان سته

په قتلونو کي س هیم یې د زرگونو انسانانو
ډېر بې شانه ظالم سوی نه حیانه دي وجدان سته

په ظاهره مسلمان یې خو پاکي په تا کي نسته
خپل په زړه کي منافق یې بغلو ته دي شیطان سته

یو وار مخ ته خدای حاضر کړه بېرته بڼه ده د څښتن نه
فکر وکړه په ژوندون کي په انجام کي دي زیان سته

ظالمان نسکوره کيږي سوال جواب یې دی په مخ کي
په غضب د خدای ککړ سې مستقبل کي دي پرسان سته

ستا ضمیر او باطن دواړه درنه غرق په توطیو کي
امانزی به دي شاهد وي چي و مخ ته دي بیان سته

ناروي ۲۴ فبروري ۲۰۱۱

څلوريزي

د اور په تناره کې پښتني هيلې سـوـخـېـرې
سـرـتـر پايه لولپه سوم لامي لوري کرېرې خېرې
زه افغان يم خر پښتون يم تل مين پر ازادي يم
يو ارمان لرم په ژوند کې چې وطن به ابادېرې

تـوـل پـنـځـه کـسـه خـوـشـحـال دې بنگلـو تـه
خپل د ورور ويني زبېښي خوښ دې پيسـو تـه
کـرې شـپـه دې سرگردان وي په چرتـو کـي
چې د غلا پلان تېرې پردي تونبو تـه

د رتـه گـورم چـي وړانـېرې زما وطنـه
هـره ورځ به زخمـي کېرېرې زما وطنـه
د نفاق ميوې چې کور په کور خړه وي
خداي خبر چې به رغېرېرې زما وطنـه

څوک چې پوه نشي په زيـان د خپل تـولي
يا اگاه نشي په تـوان د خپل تـولني
دروازې به تـکـوي تـل د پـرد يـو
نه به ويني تـول نقصـان د خپل تـولني

پسرلی سو هري خوا ته د بيد مشک سايبې جوړېږي
 باغ ارم شاپېری ناسته د پلنگه ليرې کېږي
 تور کاکل پر سترگو خوړند د بنکلا نظير يې نسته
 افغاني کالي په تن کې متيکې باندي څرېږي

اور بل سوی پر سرونو سو څوي کورد پښتون
 هر پردی چې کور ته راسي سي د بنمن نورد پښتون
 سد دي خلاص کړه فکر وکړه چې اصلي خبره څه ده
 زما په اند چې تربگنې ده ختموي زورد پښتون

درحمان بابا د پوان به سي په کار خپل
 څه بڼه وايي چې درې اصله دي کړه يار خپل

چې پرې غم غلطوم درې مې محرم دي
 يو قلم دوهم کتاب دريم اشعار خپل

ای انسانه پر خپل سر مه کړه ظلمونه
 گوته ايسته د ماشې پرېږده مرگوننه
 ملامت خو توپک نه دئ خپله ته يې
 د ظالم عمردې لنډ سته متلوننه

توان په توان

د پردیو د پسرگو ممان پریو ه تکی
 توان په توان باندي ماتېري په هر شه کي
 د دېمن په ژبه ځان که بنه سمبال کړي
 نور شکست به یې حتمي سي په ورشه کي

نن خپل ورور راته اغیار سوزه یې وینم
 د پردون نه زه رد ارسوزه یې وینم
 د وروري لباس په تنه خوږې خبري
 خو تر شا خنجر په وار سوزه یې وینم

د ساحل په جنگ خپې د اوبو راغلي
 د پتنه کورت ته لمبې د اورو راغلي
 یو د تیرو بل د اور سره په جنگ دی
 د افغان پسر حملې د پردو راغلي

قافلې د ازادۍ رانه ستنې سوي
 د اولس پر زړونو بیا د غمگي شپې سوي

د کور چاري چي تنظيم وي نظامت دي د مېرمنې
 که سمبال وي ټولې چاري شجاعت دي د مېرمنې
 چي مېرمن په منع کښي نه وي ټولې لاري دي ويجاري
 ژوند چي نومره ځي پر لوره صداقت دي د مېرمنې

بې نشې خمار خمار سم چي را ياد د گلو باغ کرم
 ترانې د خوشبختۍ وې چي راجع ورتسه دماغ کرم
 خوندي شپې او ورځې په تلوار سوې لادر کي
 اوس ارمان پسې کومه بې فايدي زړه ته سماغ کرم

افغانان چي ټول کرېزې څې گناه ده
 ظالمان چي پر غورېزې څې گناه ده
 چي حمله د چپا وراسي تاريکو کي
 بې له جرمه طالب کړېزې څې گناه ده

نن که ځوان نسل تنویر د خپل ولس په ارمانو سي
 د تعلیم لاره دي خپل کړي چي اذهان په وینښېدو سي
 په روښانه مفکوره به خدمتگار سي د ټولني
 وین زلميان دي هڅي کاندې چي تيارې په ورکېدو سي

فکرونه

زمورډ خوب او خيال فکرونه ولاړه څه سول
څه چي زړه مونه غوښتله زمورډ مله سول
خپل د تور پېکي همزولي سره ورک سوو
پرېشان فکرونه ټوله د وطن په اندېښنه سول

که ښکاره سي ټول مرموز افکار د فکر
که د عقل او منطق سي لار د فکر
پروانه چي وزر سوو څي په پوهېږي
ځکه وي پردغه کار اختيارد فکر

نن د عقل مورو پراس سپاره سول
په پردی هيله وطن ته په کاته سول

خپلي گټي معتبري بهانه کړي تړونونه
څېره مخامخ چي د وطن په معامله سول

ستا زړه چاره تېرېږي زما وطنه
د سپين گل پاني رڼېږي زما وطنه

بیا به چیري ماتوم د هوس تنده
پروقتار دي تېری کېري زم اوطنه

د هلمند خپي م وورخ په ورخ بید پري
د ترنک شونډي سپري رامعلوم پري
ارغسانه غېردی تشه د زمريانو
ارغدا به دشملې غمی دی ل و پري

د خوبنی کاسه نسکوره سوه زړه کی
د رنډا پوه تاریکه په هر خه کی
اخرونه او جشونه دي نور نسسته
خه چي کېري تبول د بل په اجازه کی

خپل د خانه بی خبر په نام پښتون دی
د پردو په جال کی پروت هر گام زیون دی
درانه خوب کښی غلبه ده پر راغلی
لاره ورکه هر سههار ما بنام مجنون دی

بنکلی پغلی سترگی سري په ژر پدو سوې
افغانی شملي پر سر په خپدو سوې
هر خه گورم چي دخپله لاسه کېري
پښتنی هیلی موییا په کېدو سوې

لوی خاوند هغه د تپول جهان واکدار یې
اختیار ستا دئ چې مالک د لاله زار یې
خیر او شرد هر بشر ستا په اختیار کې
غلیم مات کړې ته خنښتن پروردگار یې

شتمني د کور تالا زه مې پرې پرې سو
دارالامان قصرو وچا را پرې سو

خدا یه ته پر دې وړانکارو غضب وکړې
بنکلی قصرو کنډواله خړې خړې سو

پرهارونه دهیواد که مکرو بی سول
خپل د لاسه بهې له شکه بهې غوري سول
د وطن بچیان مزدور سول په دالرو
په پیسو باندي خرڅ سوي نور پردي سول

که د زړه پیغام زممانن عکاسی سې
د قلم په ژبه لیکم چې عینې سې
لور پیغام د آزادی دئ نوي ځوان ته
امانزی به یې لیکي که یې روزي سې

ناروي ۰۲ د سمبر ۲۰۱۱

چاربيتې

په خيالو كې د ځوانۍ زه ډوډېدلېم
 د زړگې پېر هوسو بېه تېرېدلېم
 خپل د ژوند بڼو بڼو خاطر ته ځير كېدلېم
 گاهې زړه بېه وو غمجن پېه ژرېدلېم

په خزان كې مېرور د زړه هوس سېي
 مرام ټولنه رېږدېدلې خپل پېه وس سېي
 چينغې پورته تر اسمانه پېه جرس سېي
 زما پېه اند چې بې له اوره سوځېدلېم

چې مسكا پېه خوله كې ويېنم د جانان زه
 پېه خوښيو كې تېرېدلېم د جهان زه
 هلته ځان احسان مند بولم د سبجان زه
 فكر كېم پېه دې حال بېه نه ارزېدلېم

د اسمان ستوري ځلېږي ورتېه ځير يم
 د سپوږمۍ مختېه نڅېږي ورتېه ځير يم
 يو پېه بل باندي نازېږي ورتېه ځير يم
 ډېر رمزونېه چې هېڅ نېه پېه پوهېدلېم

که مـي ژبه په پـه بيان سـي د غـمونـو
که د زړه قفس خـالي سـي د گـرومـونـو
هغه ته ټول راتـه بـلا سـي پـه خـرمـنو
هـره وړخ پـه خـپـل عـمـل پـنـبـل پـمانـبـلـم

کورني شعرونه

حقیقت خدای ته معلوم ملامت پکښې کي نسته
خه چي پېښ سوه هغه تېر سوه عدالت پکښې کي نسته
عمردې پري په نصیب سه د تعلیم لاره کړه خپله
خان اوچت کړه تر همزولو مرسته وکړی یو تر بله
د نښه علم سې خاوند نښه ادب دي په نصیب سه
امانزی درته دعا کړي مرستندویه دي حبیب سه

ناروي ۰۳ اپریل ۲۰۱۰

مراکو

وړاندي دوه کاله زه تللی پی په سفرم
سـیاحت و مراکو و کـی پی په چکر م
بنايسـته کـلی بنـارونه په ساحل کـی
بنـه مـی زړه ته نه لوېدلـه په خـبر م
تـول بنـارونه حصار سـوی په قلعه کـی
شـا وخوا جـگ د بوالونـه په نظـر م
د بنـمـانو تـل حـملـی پـر دوی کـولـی
زه د دې خـا وری تـاریخ نـه خـه خـبر م
په ساتنه کـی د خـپـل اولـس یـو لاس و
هر سـری و یـل چـی زه د و طـن سـپـر م
د و طـن د فـاع ضـرورده هر اولـس تـه
امانزی چـی په تـول ژوند ارمان په سر م

ناروي ۳۰ اکتوبر ۲۰۱۱

بنه نیت

هغه څوک چې دعوه گيړد صداقت وي
 ياپه ژوند کي طرفدار دوضاحت وي
 زاهدان که په تقوي باندي مصروف دي
 ياسمبال په لور شعارد عدالت وي
 که څوک شيخ وي لاس يې پورته تل دعواته
 په مسجد کي دي خادمد تلاوت وي
 دچاهيله خرابيات او مناجات ده
 يايي لاره انتخواب د شرافت وي
 دچاپاک زړگي د صبر وي الله ته

يايي بنه نیت پراولس د حمايت وي
 څوک ظالم سي غوښتي خوري د خپل ملگري
 ورنه تللي خپل ضمير د کفايت وي
 چاچي وينی تل زبېښلي د اولس خپل
 توتته کړي يې وجهدان د قضاوت وي
 خپل عمل د لاري مل مخ ته هينداره
 په بد نیت کي ټول الزام د خباثت وي
 څوک چې خوښ کړي سرخوږي په خپل ولس کي
 بنه عمل کړي مخالف د حماقت وي

مسـتقبل ته څه پـه کـار دې امانزیه
په پاک زړه چي څه کول د عبادت وي

ناروي ۲۵ دسمبر ۲۰۱۰

سرباز

ډېر اوچت خيال مې په زړه کي چي سرباز سم
 په چوپړد خپلي خاوري کي ممتاز سم
 ورلاهوسوم سمندر ته پتېي سترگي
 هڅي ډېري مې کولې چي اوباز سم
 لالهاند او سرگردان په لوی خپو کي
 وهل سولم د هر پانه چي ناراض سم
 بېغوري تر حد وتلې وه نجسات کي
 بې خبر چي پروت په جال کي يې همراز سم
 نا اميده هلې ځلې د خلاصون سوې
 په يو چانس کي د وتلو ترې جواز سم
 چي خبر نه يې دلاري مه پر غغله
 خطرونه پکښي ډېر سته چي کم راز سم
 دوست دښمن د واره په نوي بڼه گوري
 عقل وپښ سې ډېر ناوخته سترگي واز سم
 امانزي شکر گزارد خپل قسمت يې
 د خلاصون په هيله ناست چي پکښي باز سم

ناروي ۱۹ دسمبر ۲۰۱۰

وليجان

د ځوانۍ يـوانـديـوال مـي وليجان وو
 خـداى شـاهـد دى چـي بيـخي رابـانـدي گـران وو
 بـنـه صـفـات يـي درلودلـه پـه يـاري کـي
 بـنـه غـنـبـتـلى پـه غـيـرت کـي نـامي ځـوان وو
 پـه قـصـاب بانـدي مشـهور وو کـنـدهـار کـي
 هـم د بـر و دروازه کـنـي يـي د کـان وو
 پـر هـېـزگـار خـلگ يـي ډـېـر بـنـه خـو بـنـېـدلـه
 مـرچ اغـاتـه بـه ورتـلى څـومـره يـي تـوان وو
 لـر خـنـدا او مـسـخـرې بـه يـي کـولې
 بـنـه يـي نـيت بـيـخي پـه زړه کـي مـهـر بـان وو
 ډـېـر غـنـبـتـلى دلاوړه پـه خـپـل وخت کـي
 خـرابـات يـي خـو بـنـېـدى بـه يـي گـو مـان وو
 د مـارانو پـه نيولـو بـه خوشـحال سـو
 هـره ورځ بـه پـه لـنـډې پـسـي روان وو
 يـوه ورځ يـي ظـالمـي لـنـډې و خـوړ
 خـپـل تـر کـوره چـي راتـلى حال يـي پـر پـشان وو
 ډـېـر نـاځـوان مـرگـى بـي وختـه پـر مـېلمـه سـو
 روح دې بـنـه د وي امانـيـه بـنـه انـسان وو

ناروي ۲۱ جنوري ۲۰۱۰

غمیزه

غمجن زړه مې پرېشان سو پښتون تاج راڅخه ولاړی
ډېر افسوس راته ولاړ سو ځوان سراج راڅخه ولاړی

باتوران پر کمېدو دي خدایه ته مو مددگار سې
لوی ناورین پر موږ راغلی ربه ته زموږ سازگار سې

طاقت ستا په شان کي ډېر دئ موږ بېوزلي بندگان یو
تور ماتم پر موږ راغلی ستا درحم محتاجان یو

ستر پښتون وو په غیرت کي د فامیل جگه شمله وه
د همت نظیر یې نه وو سراج هر چا ته اوږه وه

دا مرگی څومره ظالم دئ چي تازه گل یې خزان کړ
امیدونه ټول په زړه کي ډېر بې وخته یې توپان کړ

رحم وکړې پاکه ربه ستا فرمان قبول پر سترگو
په دعا درته زاري کړو روح یې بنیاد کړې د دوی ګردو

د زړه صبر دې خدای درکړي زما گران حمد الله خانه
امانزی دې غم شریک یېم د نور غم سې په امانه

۲۰۱۱ گسټ ۲

رنگارنگ شعرونہ

وېر

افغانان تېرول وېر كې ډوېرې
 پېر خپل ولوليس مې زړه رپېرې
 تېرول زنگ او ات غم كې غمېرې
 افغانان ولوليس اور كې كړېرې
 خالق ته فضيل پر و كړې خه پېرې

د يکشنبې ورځې سهار وو
 د حوت د مياش تې نوبهار وو
 په كلي كې كور كې پسهار وو
 تود په مرگونو كې بازار وو
 شپاړس نفره د شهيد كور ته ستنېرې

په خبر تېرول كنه دهار سو
 د هرا افغان پېر زړه پرهار سو
 د شهيدانو جوړناتار سو
 ارمغان ارمغان راتته تيار سو
 د مؤمنانو شهادت مې نه هېرېرې

امريكايان ورځې هېر كور ته
 په نيمه شپه كې د دوی لور ته
 د سرو مرميو وشو ماشور ته

د خپل بډا دار پخواني پورت ته
د شرمونې لاس ته ودرېږي

لابه تر څو داسې وحشت وي
ياد پېر دو منافقت وي
د نېسو ځوانانو بډه رحلت وي
د ماشومانو شهادت وي
كه دا نفاق وي نور سر و نه بډه نښه خپري

فکر کوئ پر ظالمانو
سوه زهرجنه ترم مارانو
بې عقول دي تر لېونيانو
په مرگ نشه تر شرايبانو
زه امنی فکر كوم دوی بډه ستنېږي

ناروي ۱۱ فبروري ۱۲

ګونګۍ ژبه

په ګونګۍ ژبه مي هر چاته گويایم
د ولس په درد اخته زه شپه بيگناه يم
د بابا توره زړه سوه نه خلبېرې
د شملې غمې لوېدلې که به لوبېرې
د نیکونو نام نېمان سپره په دوړو
بېچاره ولس وزگار نه سوله شخړو
ته د فيل په غوږ بیده يې د زړه سره
سې په غبرگو سترگوړو ندماته ککره
د وطن هیلې نېامرادي ورتته ګوره
امانزیه خلاص به نه سوله پېغوره

ناروي ۲۹ مارچ ۲۰۱۲

سیلا بونه

اوبنګي بـه قـطـرې جـوړ سـیـلا بـونـه سـی
زـمـوړ بـه نـیـمـه خـو ا تـو ل ا ر م ا نـونـه سـی

غـو اړي د بـنـمـن مـنـگـو لـي بـنـخـي کـړي
چـو ر بـه ذـخـیـرې تـو لـه کـانـونـه سـی

کـوړ پـه کـوړ بـه شـیـن و ي د نـفـاق مـرض
زړو کـي بـه زـخـمـونـه پـر هـار و نـه سـی

بـیـا بـه پـسـر لـي کـي گـلـان مـر ا و ي و ي
هـر خـای بـه تـر یـنـگـلـي ا و ا ز و نـه سـی

نـه بـه و ي ر ا سـتـي ا و صـد ا قـت مـنـخ کـي
وړک بـه و طـنـپـا ل سـم تـا ر یـخـونـه سـی

د ا فـغـان بـا تـوړه خـاوړه کـه سـتـم کـي سـو ه
لـو تـبـه د ي جـگ غـرو نـه ا و بـا غـونـه سـی

شـپـې بـه تـر سـه هـاړه مـا تـمـونـه و ي
جـوړ بـه ا مـانـز ي تـه ز نـد ا نـونـه سـی

ډهلي ۲۲ فبروري ۲۰۱۲

سپوږمۍ

د سپوږمۍ لنگر لوېدلې سمندر کې
داسې برېښي اور بل سوی په چمبر کې
د شغلو ځلا لسه ورايیه معلومېږي
سرې لمبې چارپیره سوي په اختر کې
سحرگاه سوه سپېدې لړ پرچاودېدو وه
پورته کېږي اذانونه په ممبر کې
تماشاه د بنایست د پرې نظیره
شاوخوا سولې کوترې په غمبر کې
بلبلان چې ریز ششروع کې امانزیه
شپې سهار ته روڼوي خوند په سحر کې

ناروي ۲۰ مارچ ۲۰۱۲

زنګاوات

دغه څه رنگه انصاف که مساوات دئ
سورپه وينو غم لړلی زنگاوات دئ

موراو پلار د خپل بچو سره بیده وه
پتیرغل د نیمې شپې کوم مجازات دئ

نر او بنځي ماشومان لژند په وينو
خوارول سته د مرميو مکافات دئ

بېرحمان د عدالت کوي خبري
خو عمل ئې د خونخواړو روایات دئ

نه به بچيان ئې بې گناه ټول شهیدان سول
تاسې خدای دغه وحشت که کرامات دئ

شپاړس تنه شهیدان شپړنور زخمی وه
د وحشي امریکايي اردو عادات دئ

تیل پاشلي اوربل سوی وو پرمرو
امانزیه دغه بل رنگ د تاریخو جنایات دئ

ناروي ۱۱ مارچ ۲۰۱۲

ژوندون

تازه پسانې د ژوندون مې مېر اوې کپېرې
بڼه پوهېږم چې کړار کړار رږېرې
ژوند چینه کې مې رنې شغلې لیدلې
هغه ټولې ورځ په ورځ رانه ورکېرې
د بڼایست گلان خزان ته منتظر دي
د نصیب سره یوځای بڼه روانېرې
که د تبې غاږګۍ سوه در په غاږه
خدای خبر چې هلته څه به راپېښېرې
څو چې عقل دي رسېرې کار ترې اخله
امانزیه په پردي لار ټولنه ستنېرې

ناروي ۱۴ اګست ۲۰۱۱

د ژوند ثمره

ثمره د ژوند د دې ولاړه لـــــــه اختيـــــــاره
 ستا ننه ورکـــه خپلـــه لاره لـــــــه تلـــــــواره
 سرگردانـــه د پرديـــــــو پـــــــه چـــــــوپړ کـــــــي
 وخت عبث در نه تېر ســـــــوی پـــــــه روغـــــــېر کـــــــي
 دروازي چـــــــي تـــــــکـــــــوي د نـــــــورو خلـــــــگـــــــو
 خورې بـــــــه تـــــــه واري پـــــــر ســـــــرد غـــــــټـــــــو گرگـــــــو
 شاوخوا مـــــــي اور بـــــــدل چـــــــي تـــــــه رهـــــــبريـــــــي
 اوس خرگنده ســـــــوه چـــــــي تـــــــه چـــــــېر تـــــــه نو کـــــــريـــــــي
 چـــــــي پـــــــه لومـــــــه د پرديـــــــو کـــــــي اســـــــير ســـــــوي
 خان دې بایله پـــــــه ټولنه کـــــــي فقير ســـــــوي
 سردې کنبسته کـــــــه گر بـــــــوان کـــــــي خـــــــه دې کـــــــري
 عام وژنه کـــــــي دې خوینـــــــدي کونـــــــدي کـــــــري
 چـــــــي خوش حال يـــــــي پـــــــه عمـــــــل د مغرضـــــــينو
 پـــــــه ازار بـــــــه ســـــــي ککـــــــر د معيوبـــــــينو
 نه دې دین نـــــــه دې دنيا ســـــــوه خوار کـــــــيه
 ستا نه هر خـــــــه ټول خطا ســـــــوه لېونيـــــــه
 يـــــــوه ورځ بـــــــه پـــــــه غضب د خـــــــدای اختـــــــه ســـــــي
 درنه ورک بـــــــه نوم نېـــــــان او بـــــــي پـــــــر ده ســـــــي
 امانزيـــــــه داســـــــي خلـــــــگ د زړه ســـــــوي دې
 خو ژوند دې پـــــــه چـــــــوپړ کـــــــي د پردي دې

ناروي ۲۷ مارچ ۲۰۱۲

د لیلې د نبت

په سره ژمي نوي غم زما په خوا سو
 د نړۍ وحشي ظالم چي په فتوا سو
 ل و غمیزه به راځي پر بنسټو ځوانانو
 ټول جهان حساب کوي پر بگېلانو
 کال و دوه زره او یو پوه د سمبر کي
 سوم اسیر د دوستمیانو په چمبر کي
 غوره سو وي ول په زور د خارجیانو
 خوشحالي جیبونه په ډگ په ډالرانو
 هر سړي چي به کتل زموږ و شان ته
 داسي فکري کواوه گوري حیوان ته
 هر گړي به نوي نوي تبصرې وي
 د هر چا بابه زوروري قوماندې وي
 ليري ليري د عقلو و بشردوستي وه
 فيصلې به د دوستم یاد پردي وه
 وساطت د سره صلیب چي راپیدا سو
 لرامید د نوي ژوند فکر کي بیا سو
 فرمانداره امریکه او دوستم دواړه
 موافق سو وه فیصله د غم تیاره
 افغانی طالبان ټول به عفو وه کېږي
 طالبان پاکستاني به رخصتېږي
 نور پردي خلگ په رنگارنگ گروپو کي

ملل متحد ته تسلیمېږي په جوړو کي
 د دوستم یو فیصله سوله عیان نه
 ټول به ځو تر لوی محبس په شېرغانه
 څو وگړي په وږي تېري انتظار سوو
 ننا بېر د د م و ترو غره سار سوو
 په لس هاوو مو تران پر لسه پسې وه
 پکښې بېار کانتینران او کسه ډېسې وه
 موږ په ډله ورو لوبدلو کانتینر ته
 د پسو په شان تیل سوله سولو مقر ته
 ځای د پنبو د درېدونو نه وو دنته
 پاته نه وه د ژوندون ه شیخ نوره تمه
 دروازې تړل کېدلې په زور کي
 هم وهل هم ټکول وه په تمبو کي
 څوک لنگی او څوک سدری اخلی بی شان
 ساعتونه او کالی اخلی بی توانه
 له قندوزه حرکت سوو شېرغان ته
 مسلمانان غوږ پر نیسه دې بیان ته
 چي پر لاري گولایانې وې مارپېچه
 طالبان ټول کانتینر کي سوه سرگیچه
 په یخني کي د خولو را باندي چور سوو
 هر سړی او بو چنبلو ته مجبور سوو
 کرږي پورته د گرمی او هم له تندي
 که هر څه نارې وه او ورو ملندي
 جاره ورکه خولې په یو بل لگیدلې
 خپلي خولې به مو په وینو لنډولې

يو د بل به مو خو لې سره خټلې
 بيا هم د پرو د مرگي سلگي وهلې
 نيمه لار لاد سفر ننه وه تکميله
 بنو خوانانو بيا د مرگ پولسه ليدله
 په زرو خوانان شهيد سول کانتينر کي
 صرف شل تنه ژوندي پاته وه محشر کي
 تاريخه وه چي موږ راغلو شبرغان ته
 کندي وخته ایستل سوي گورستان ته
 په نوبت هر کانتينر تخليه کېږي
 بلدو زرباندي تر خاورو لاندي کېږي
 په يو چا کي چي نفس لاهم ژوندي وي
 بي دريغه ده گولي باندي شپي وي
 يوه کنده چي شپېرزه مته کېږي
 د ليلې د نبت کي خوانان هلته بنخېږي
 عجابه قتلگه گاه سوه په نړۍ کي
 دغه کار وسو کاملاً بي غوري کي
 کله ټول طالب د جنگ محاصره سوه
 هلته شپېر سوه روان بيا مخ پر غره سوه
 يو خو ورځي چي په غره کي پر تېرېږي
 وږي تېرې مجبوري کبته راس تنېږي
 د دوسو تم قواوو دوی محاصره کړه
 په پلمه ئې يوقلاته ورايله کړه
 دوی چي دېر سترې سومانه وه بيديږي
 خويويويي د مرگ وخوا ته بيول کېږي
 پوه سول ټول چي وژل کېږي بي پرسانه

خک ه رځ د بغاوت پورتته به بېې توانه
دوی په دل ه حمله وکړه پر عسکرو
په لاس ورغله و سله د خو نفرو
پوره دوه شنه بانه روزه جنگېدل ه
خو یو یو بېه په نوبت کي مړه کېدل ه
شهیدان سوه تر خو پاته یو بشروو
قیام خلاص سو جوړد وینو یو محشروو
امریکا باعث د تپول وحشی مړگو وه
دېر فلمونه دک د وینو په رنگو وه
اوس چپ سوي ه شیخ بیان نه کوي چاته
په پوهېري امانزی همگوري سباته

ناروي ۰۲ جنوري ۲۰۱۲

عالمان

په نړۍ کې ډېر پوهان که عالمان دي
 پرولس ئې ډېر بې حده مهربان دي
 خان غريب ته د نېکۍ په سترگه گوري
 مرستندوی وي د هر چاڅه ئې په توان دي
 نه غرور سته نه ئې پزه په هوا وي
 نه خرڅېري ډېر صادق غره په خان دي
 په رښتيني عمل ځای نيسي په زړو کې
 په ټولنه کې سرخ رويه خپل په شان دي
 کبرجن نه دي قانع پر خپل حالت وي
 درواغ نه وايي صادق ئې په بيان دي
 نه تحقيقر نه بخيلي کړي پروگرو
 په بڼه خوی کې هر محتاج لره درمان دي
 تر شان نه کوي په چاپسي خبري
 ټول خواص ئې بې مطلبه بڼه روښان دي
 داسې خلگ افتخار وي د ټولني
 امانزيه په رشتيا هر چا ته گران دي

ناروي ۱۲ مارچ ۲۰۱۲

خپل جهان

که دي ځان په خپل جهان کي مستغرق کړي
جوړي لوی کندي کپري ژوندون گران دي
نه پوهېږم چي پر څه راته اخته سوې
داسي وايي دې سفر کي ازموون گران دي
که يوشممع لگېدلې ستا و منځ ته
پام کوه چي د وطنه بېلتون گران دي
که اغزي پلنډه په شا ولس ته ورسې
د جفا په غم ککړ پيوستون گران دي
د پردې تر شا چي جوړي معاملي سې
امانزيه په سياست کي پت شون گران دي

ناروي ۰۱ جنوري ۲۰۱۲

د چوپان ربغ

زړه شپېلۍ مې راپیدا کړه چې د نېستو ته ځممه
د پسرلي نسیم چلېږي خپل رمو ته ځممه

زړگۍ مې ډېر پرېشانه سوی د خزان له جوړه
بنکلي هوا بنکلی نسیم د زړه مېلو ته ځممه

د ساړه ژمي په منگلو کي بندي وم کور کي
اوس د بهار په هنگامو کي زمزمو ته ځممه

نوی موسم د شگوفو نفس به لږ تازه کړم
خمار خمار د بېلتانه بنایسته غنچو ته ځممه

که په شپېلکي زماد شونډو بلبلان راوینس سي
زه د هغوی د مینې ډکو ترانو ته ځممه

پرېږده چې زه هم ترنم د دوی په ژبه و کړم
د سرو گلونو د غوتیو تماشو ته ځممه

د دوی په شان به سوی غم له فکړه لري کړمه
خپل د شپېلۍ اواز اوچت ستورو شغلو ته ځممه

اوس لا موسم دئ خونـد تـرې اخلـه امانـزيه يـاره
اعتبار نسته په ژوندون نوراند پښنوت ته ځمه

ډهلي ۱۲ فبروري ۲۰۱۲

بودا

يو بودا ناستت وو پرېشانه معلومېږي
 سترگي سرې غم ئې لسه ورايه څرگندېږي
 تورچشمان ئې د کولک وراوتلې
 ترغې پرغې وچ شونډان وينه بهېږي
 وږې تېرې څنگ وهلي يې وپسرخې ته
 د بنې رنگ ئې الووتې پيکه کېږي
 نفس کاري ساه شپې بې لسه وقفې نه
 سر ئې رېږدي پر لکه تکیه کېږي
 ورنژدې سوم چې پوښتنه ورنه وکوم
 بې اختياره ئې سلگي په زوره کېږي

بيگناه تللي وم ميله د اشنا کورت ته
 اوس مې خپل کلي کوڅه نه څرگندېږي
 داسې وايي بمباري وه د چورلکو
 زلزه جوړه هر څه پکښې وړانېږي
 نر او بنځي ماشومان تر خاورو لاندې
 لار مې ورکه په چاره څوک نه پوهېږي
 امانزې هک پک چيران وم ورت ته تللي
 خدايه ته رحم کوي نور څه پېښېږي

ناروي ۲۵ مارچ ۲۰۱۲

خوب

خوبه ته مه ميه چي چيري بييايي ننډارو ته
 د هلمند پير غاړه ناست ييم منظر و ته
 رودخانه كسي غرغري نوري نور خاموشي وه
 خوارلسم سم پورمي ولاړه خلبندو ته
 سپين لنگر ئي اچولي او بوم منع كسي
 د كبانو ډلي راغلي گرځېدو ته
 شني او بيه بيخي شفافې اوروئي وې
 معلومېرې كاني شكي اخیستو ته
 نيا بېره د نهنگ حملې پر راغلي
 تاش په تاش هر څه ويجاړ زما چشمو ته

ای خالق ه زوروا کسان څومره ظالم دي
 رنجا ولاړه توري لوشي بني وړېدو ته
 د جابر ناورين همدا سي زم وړ پر خلگو
 اميدونه مخ په وړاندي ماتېدو ته
 د صياد غشي به كله را پيدا سي
 چي نهنگ را برابر كړي ړندېدو ته
 اما نزيه د مظلوم چيغې دي پورته
 اسمانوته به رسېږي اورېدو ته

ډهلي ۰۹ فبروري ۲۰۱۲

جنگسالار

جنگسالار فکري کوي چي معتبردی
د افغان ولس لسه قهره ننا خبردی
پته پته غمنازي او جاسوسي کپري
خيال کوي چي پت دده دغه هنردی
خو لغره بپي سواده پراته ولدي
دهغو مخ ته ئي بل نقاب پرسردی
میدان گرم لوتمار هم رهبري غواړي
داسي خلگ خپل ولس لره خنجردی
په سل کاله ئي قبوله غلامي ده
امانزيه د غلو خپل خانتسه دفتردی

ناروي ۱۴ جنوري ۲۰۱۲

دانا

که پوهان د فساد گرو سر لښکر سږي
عام وگړي به تر نورو لا بد تر سږي
مکتیبیان چي غلا کوي په سپینو سترگو
قانوني به گناه گاره یو په زر سږي
چي په زړه کي منافق وي خپل ملت ته
سل په سل کي شرمنده مات ئې و زر سږي
که پر هېز سږي بې عمله په تقوا کي
خدای و هلي به رسوا مات پر کمر سږي
څوک چي پوهه د خپلو وگتو وسيله کړي
امانزیه مخ ئې تورو رک ئې ثمر سږي

ډهلي ۱۵ فبروري ۲۰۱۲

پيمان

زما د رمزاو نياز ملگري چي پيمان سو
د سياست ناولي مخ کي راعيان سو
د برصا دقه بي مطلبه انديوال وو
د غيرته وپوره پوره زپه مي گران سو
زلزلي د صداقت لمن کپه خيري
د سيد مير سره هر لوري بد گمان سو
د ندمرده اش نايانو ياري مکپه
مور ويله په ماحول کي زيان سو
خوک چي نه لري پنتو او پنتو ژبه
پله بين غوندي دورنگه ئي بيان سو
مور چي دواړه سر پر په لاس به گرځېدلو
نابلده اش نايي ته زپه پرېشان سو
په خبرو نه شل کپري امانزيه
دغه کار په خو خو ځله امتحان سو

ناروي ۲۱ مارچ ۲۰۱۱

خوشبخت

شکر خدايي ممنون ستا په مرحمت يېم
 په نعمت د اولادونو زه خوشبخت يېم
 د ژوندون همتا مې د پوره مليکده ده
 ربدي ورکړې بڼه صحت په دغه نيت يېم
 فريد جان مې مشر زوی د لاس لکړه
 د روښان څخه خوشحاله په وضعت يېم
 تنگي والی بېخي آرام په خوی خواص دي
 زه ئې خوښ په پته خوله او په عادت يېم
 ناصر جان د زړه لسه بېخه مهربان دي
 مفتخر ئې په عمل او بڼه خصالت يېم

د زړه سر مې ټوله ژوند لور زرغونده ده
 فکر کړم په هغه څه ملامت يېم
 هماغه جان نه نازولې ده په ژوند کې
 له هغه څخه راضي يې په حقيقت يېم
 هره مېرور مې تر اولاد په کمه نه ده
 مننډوی د شگوفې په بڼه رغبت يېم
 د زهرا په بڼه ژوندون کې هر څه وينم
 لور حساب هم زه د مينې په همت يېم
 د لېمې برکت د پردی زمونږ په کور کې
 خو پرېشانه ورتنه د پرې په واقعيت يېم

د پنځو وارو لمسیا نـو اوږد ژوند غـواړم
نور صباح ته د زرگي په محبت یم
سهارو په خوږه ژبه راتـه گرانـه
امیدواره د میوند په شـفقت یم
مینـه ناکـه مـروا جانـه ده تر ټولو
مطمئن د عایشـي په ذکاوت یم
پاکه ربه ته یې هر خای ساتندوی سې
امانزی ئې خوښ په ډېر نـسه تربیت یم

ناروي ۱۵ اپریل ۲۰۱۲

کاروان

زما د اوښکو ملغلري بهه کاروان سسي
 لابه خاخي خو ازاد افغانانستان سسي
 په ناچلوه تړونونو نه خطا کپرم
 ترخو نيت دي بشري کاروانان سسي
 ستا چي ذهبن جوړوي شالمارونه
 په کپرو هيلو کاره بهه دي ارمان سسي
 که غبي ياست رنگ مو ورک کړئ ستمگرو
 پر پرده خپله افغانان خان ته درمان سسي
 که ته روند يې په مغزود بوش بچيه
 د غيرت چيغبي بهه ستا مخ ته توپان سسي
 خوک چي غواړي مېلمستيا بې له پوښتني
 پښبماني کي پورته ژر به يې فغان سسي
 ستا چي طمع دشغلو په خلبدوي
 گوره پام کوه چي جوړ بهه گورستان سسي
 قهرجنبي سرې مرمي چي په شاگرخي
 امانزي ته هيله سته خپله بهه وران سسي

ناروي ۰۱ سېتمبر ۲۰۱۱

سوز

د زړه سوز مې را برسېره کړه قلمه
چې خالي سې صندوقچه لېرې څه لږ غمه
پلنې دې ډېرې کوټې سوي په کوگل کې
رانه وايي څه چې زماده ډېره تمه
د رنځور وطن پيغام پرنوشته کړه
چې افغان ولس بيمار دی لږه ستمه
که پردې د نفاق څوړنډ وي پر سترگو
داسې ډلې خاماخوازه شرمومه
د ستړيا احساس دي ليرې کړه لږه فکره
امانزې چې څه کوم هغه ليکمه

ناروي ۲۳ جنوري ۲۰۱۲

ډپوه

په هر کور کي چي ځلېږي ډپوه چاته
 تلل دي وي شکرگزار لسه پاکه ذاته
 خوشبختي ئې په لمن کي غورېدلې
 بختور به ځان سمبال کړي دغه خواته
 چي په قدر نه پوهېږي د مېرمنو
 خامخائي پنه بنوئيري خپله شاه ته
 بي ملگري ژوند عبث بي ځايه بوله
 فکرو کړه چي خوښي نسته سبب ته
 که نصيب دي تاريخ ژوند سو خوار کي
 کور خراب قلم قلم ملا دي سوه ماته
 لسه پېري و تجربه سوه امانزي ته
 د ژوندون ډيري ډيري سته ريناته

ناروی ۰۸ مارچ ۲۰۱۲

فلوم

له فیضی سره د فلوم په شنی دره کې په صحبت وم
ناست پر جگې غونډې باندي منظرې ته په دقت وم
د اسمان پر مخ سور ژړرنګ مخلوط بڼکاري
بنا یست لور د تصویره تعجب په واقعیت وم
سلسلې د جگو غرونو د اوبو کاسه په منځ کې
سرې لمبې د اوبوزره کې خیال زما په حقیقت وم
داسې برېښېدلې سور توپان راغلی بحر منځ کې
ډېره بڼکلی ننډاره وه زه خیر سوی په هیبت وم
مور منله رښتینې بڼکلا په توان د لوی خاوند وي
د بشرتروس وي تېره امانزی ډېر په حیرت وم

ناروي - ۲۵ جولای ۲۰۱۰

فشار

سستمگره ستم پر پرېده تم مدن تر فشار لاندې
لر پرېده فکړد سبا سه پيوستون تر فشار لاندې
ماغزه ولسي بي اختياريه پروازونه کړي اسمان ته
خه انصاف هم ضروري دي سم بدلون تر فشار لاندې
زوروره زور دي پر پرېده خه توبنه به ستا نصيب سي
په انجام کي زور ماتېري ټول سمون تر فشار لاندې
بېغوري د خپله لاسه چوپړه پرېده د پردیو
تاوان رسي خپل وطن ته اوښتون تر فشار لاندې
خدای شاهد دي امانزيه پښېماني به ورسره وي
سر خورل به ئې حتمي وي چي پښتون تر فشار لاندې

ناروي ۲۰ سپټمبر ۲۰۱۰

فرياد

نن فرياد مـي د زړگـي پـه ولولـو دـي
د اولـس د ارمـانو پـه وسوسـو دـي
هـره ورځـ وړانـدي ويـجاړي چيغـي پورـتـه
ظلمـ پرېـږده لا وحشـت پـه نغـارو دـي
د مـدوا چـاري کـمـزوري لـيدل کـېـږي
طمـع لـږده تشـويش ډـېـر پـه جگـېـدو دـي
کارپوهـان صـرف پـه خـبرو بـڼـه پـوهـېـږي
د عمـل فـکر کـمـزور پـه لږـېـدو دـي
نـام نـښـان د هـر مجـرم دـي لادـر کـه
امانـزيـه پـلان جـوړ پـه توپـئـو دـي

ناروي-۲۰۱۱/۷/۱۲

قناعت

د پېري منډي دي کولې دي لولې لولې توښې لپاره
 قناعت درسه نه وود نا حق دعوي لپاره
 يو وار وگوره گرېوان ته ټول دي خرڅ کړل په ډالرو
 نه دي نوم د پلار نيکه سونډه دي لافي په ډغرو
 هلي ځلي دي کولې مخ هم ستا پکښې کي تور سو
 د چرچو خلگ ئې نور دي مگر ستا پکښې پېغور سو
 چوراو غلا چي خلگ کاندي هيخ ضمير ورسره نسته
 طرفدار ئې هم هغسي اخرت نه بیره نسته
 قضاوت د وجدان بنه دئ واقعي تته غاړه کښې پرده
 عدالت کي سرخ رويي ده دورنگي دي نوره پرې پرده
 که څوک غواړي که نه غواړي د حساب ورځي رارسي
 امانزيه دا قانون دئ نن داغسي سبابه سي

ناروي - ۲۰۱۰/۲/۱۴

حکمت

د گلونو پو پو باغچه کي
 د حکمت پسته انگېزه کي

بلان پېر په چوښهار سره
سحرگاه ټول په بیدار سره
تورتم ځي په تلو سره کي

د نرس زړه ځي او بېرې
چي ش مال کم ځي چلېرې
وینم در په دردان کي

تسرام معلومېرې
ډک په خول په د خندا کېرې
شین سهار په ازانگه کي

د حکمت ش باب ته گوره
سوپیدال له کومه لوري
د گلونو په کاسه کي

د لمر وړانگه ځي بڼه ځلېرې
زړونه ته ول په هوسه بېرې
عندلیب په ترانسه کي

د غمه څه موره ستر قوت دئ
تمثیل ټول په د قوت دئ
د اسحق په عقیده کي

غم

له وطنه جلا سوی غم په سریریم
 فکړو بد شاعرانو په هنریریم
 امپلوننه جوړوي د سرو گلانو
 د دوی منځ کي زه بېشکه بخت وریم
 گاهي بېکلي باغچه گي کړم راته جوړه
 افتخار مې د ټولني په لښکریم
 کله گران وطن زخمی را مجسم سې
 یاهم ورک د بېکلو بڼو په حشریم
 ازادي د گران وطن ته هوسېم
 امنزی داسې شپو ته منتظریم

ناروي ۱۳ جنوري ۲۰۱۲

قول

هغه څوک چې منځ ته نه لري غموننه
 پیدا کړي بېخي لږ داسې وختوننه
 په رشیتیا کي پېژندل د انسان کړي

په دروغ کې تباهي د جهان کې پرې
 دواړو منځ کې عدالت پر مېزان کې پرې
 خلگ څه کرې په انصاف گوري کارونه

حقيقت وييل تر څه وي لکه زهر
 مښه نه شي د خوښيو شاتنه بحر
 پتول نه شي جوړوي زړگي ته قهر
 همېشه به زړه لري قوي دردونه

د غټانو په درواغو کې تاوان سته
 مشران که په عادت وي پکښې زیان سته
 پوهان وايي په هر لوري کې نقصان سته
 دوی به وينې خپل په ژوند کې ضررونه

په ظاهره کې زاهد ورنه تېرېږه
 پر هېزگاره په عمل کې ته نېرېږه
 څه چې کرې لږ څه د خدايه وېرېږه
 پښېمانۍ ته امانزيه هېڅ به نه وي فرصتونه

ناروي ۲۴ سپټمبر ۲۰۱۱

پوهه

د پوهې د پوه بله پېشـرفـتـونـه پـه نـړۍ كـي
 د جهان په تكامل كې بدنیتونه په نړۍ كې
 مقصدونه جهاني سول د ناپوتو تر نامه لاندې
 شتمني د بل ملك غلاكړه يا مرگونډه په نړۍ كې
 نام نهاده شاعرونه ساختگي ديموكراسي ده
 شه چي نغبتې په مرام كې سوه ظلمونه په نړۍ كې
 په قوت چي احساس پري نفاق لويه وسيله ده
 جگړه جوړه كور تر كوره پست رازونه په نړۍ كې
 علم خغلي تر اسما نه د پېشـرفـتـ خـبري د پـري
 ورتنه كوره امانزيه هدفونه په نړۍ كې

ناروي - ۲۲ اکتوبر ۲۰۱۱

د لراویر برېښنایي کتابتون

قدرمنو لوستونکو!

تاسو کولای سئ د لراویر ویبپاڼي په برېښنایي کتابتون کي زیات شمېر ارزښتناک او په زړه پوري آثار په خپل تفریحي وخت کي مطالعه کړئ .

د لراویر انلاین کتابتون ستاسو لپاره د لاندینيو موضوعگانو اړوند آثار پر لیکه کوي :

- اسلام او مذهب
- ساینس او تخنیک
- سپورټ او روغتیا
- هنر او ادبیات
- د ماشومانو لپاره
- تاریخ او سیاست
- بېلابېل آثار

www.larawbar.net/library

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**